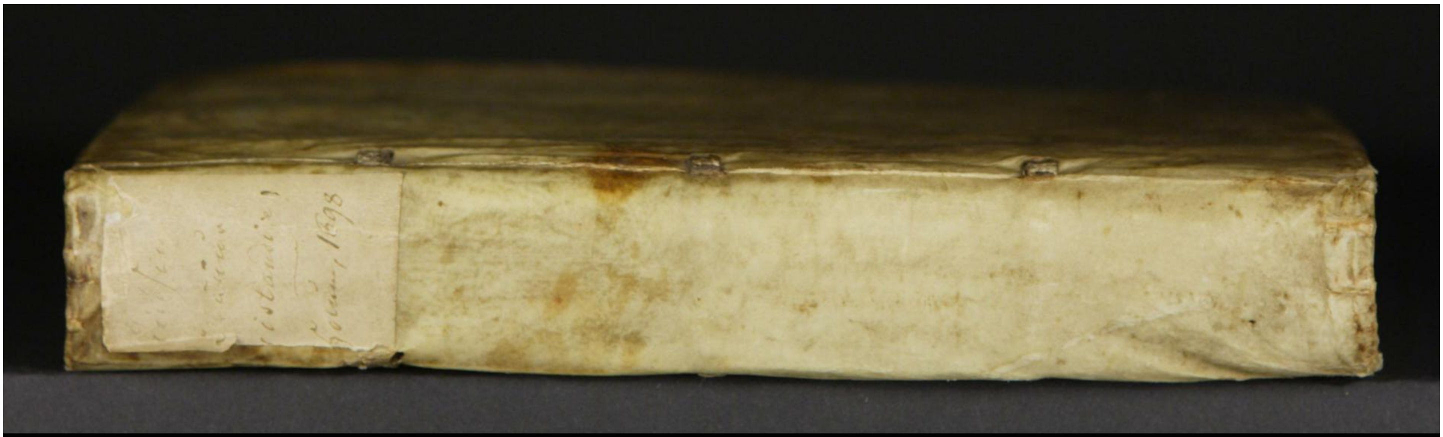
1598

Evora Rojeny

DA- BOX
N.º 720.

M Tuscher fecit

b = AV-DANIF

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

18/

CF Wadskiar

vel Vasker
ɔ: Urceus · à Batu
in genit: Var ɔ: aqua Vand
Dan:
et ker ɔ: vas et
kar · Dan

F

Li

ſp

FONS VITÆ
ÞAD ER
Liifsins Brun̄ur og Uppspretta/ af huørre ed fram̄fliota san̄arlegar Hugganer/ øllum Veykum og Sorgfullum Samuiskum.

Johan̄. vj. Cap.
Huør han̄ þyster/ kome sa til mÿn og drecke.

Hans Nielsson Sogndal

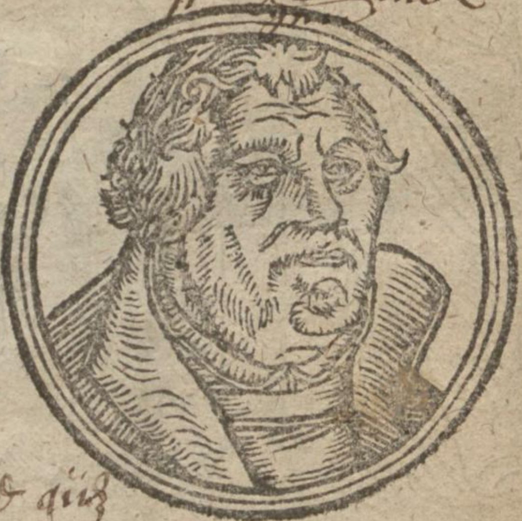

Nad quiz

Prentad a Holum.
ANNO. M. D. XC. VIII.

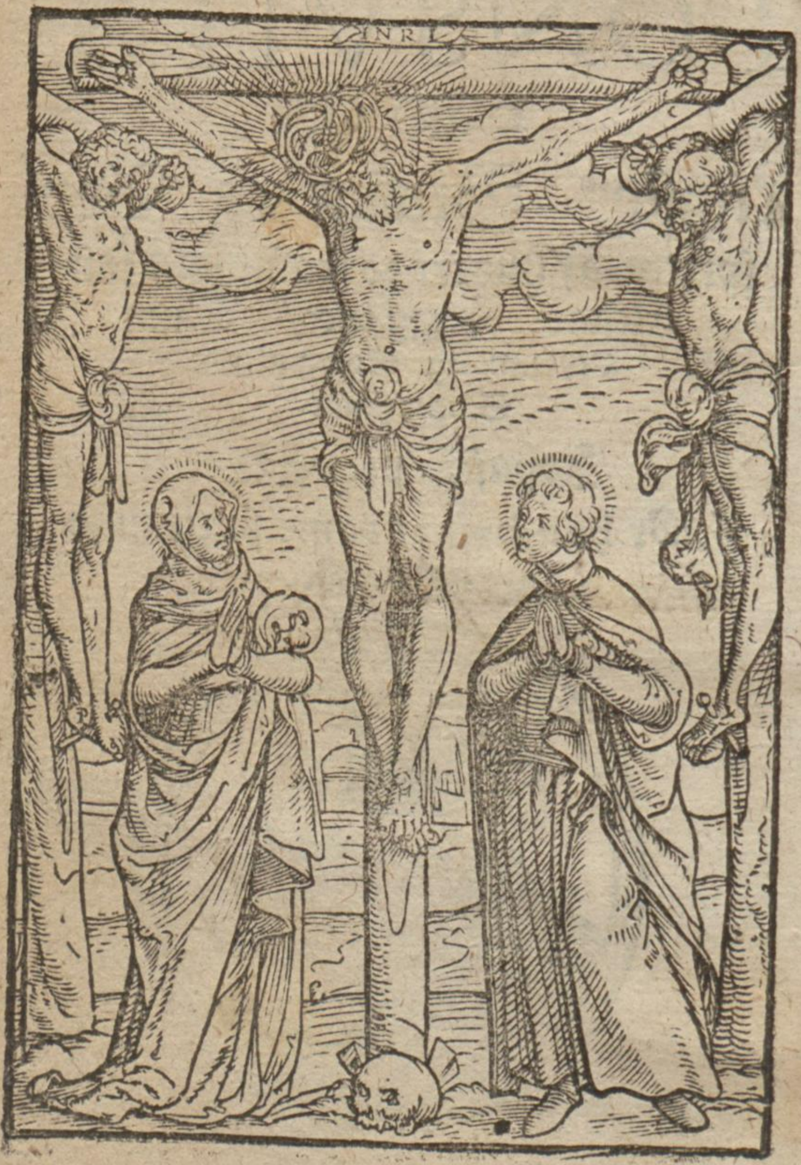

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

H
einn
legr
ne a
Hug
hyſt
Ney
hen

P
Ma
wr
hier
ingi
uell
ur h
ſyn
da
ia v
fall
er e
tu
na /
J h
alla

Til Leſarans.

HJer hefur þu godur Chriſten Leſare Lÿffſins Bruñ ⁊ Vppſprettu/ ſem er einn himneſkur Fieſiodr/ fullr Guddomlegra Fyrerheita. Vt af huörium Brunne ad fliota meiga noglegar rÿkuglegar Hugganer/ ſo opt ⁊ tÿdum ſem þu mꝫ þyſtu Hiarta hingad leitar/ j huörſkyns Neyd og Motgange/ ſem þig kann ad henda.

Þuiad hier eru ſaman teknar j ſtuttu Mæle þær huggunarſömuſtu Greiner vr allre Heilagre Ritningu/ huöriar ed hier og huar ſtanda vÿdſuegar j Ritninguñe/ og verda ecke ſo ſnart/ nie audvelldlega fundnar/ Eñ hier ma Madur þær ſiña/ bæde ſier til Gagns/ og ſo ſÿnum ſamkriſtnum Naunga/ til ad græda med ſærdar Samuitſkur/ og ad ſtyrkia veyk Hiörtu/ til ad vppreiſa þa ſem fallner eru/ ⁊ ad giöra þa heila ſem ſiuker eru/ þad allt verkaſt fyrer þſſa agiatu kröptugu Lækning þeſſara Malſgreina/ vt af Guds Næd og Myſkunſeme. J hia þſſu/ ⁊ þar þuert a mote þa eru allar adrar Mañligar Hugganer vnög lÿtels verdar / Og huör hañ hefur nöckurn lÿteñ Smeck feinged af þeſſum lifande Huggunum / hañ acktar ecke mykels hinar adrar.

Þad er ad ſöñu vel ſatt / ad Forelldrar Læknings Meiſtarar / ⁊ adrer goder Viner / þeir kuña ad hugga eiñ og annañ / epter Natturu og Skynſeme / med Velgeingne þeſſa Heims / og laungum Lÿfdögum / hier a Jördune / ſtundliga / Eñ huad Guds Ord lofar / og ſu Huggan ſem þad veiter / hun er viſſ og ſöñ / og hun bregdſt ecke j nöckurn mæta / ſem er eilÿft Lÿf og Sæluhialp / Þetta veiter og giefur Huggun j allſkyns ſtundlegum Motgange / ſo ad Hiörtun þau fa vel ſtadeſt Grimd ⁊ Ogn Daudans.

Þar fyrer þu godur Chriſteñ Leſare tak þier til goda / þetta Erfuide / ſem ſa haft hefur / ſem þeſſar Greiner hefur þier til Gagns ſaman teked. Og ef þu villt nu blÿfa vid þennañ ſkiæra Bruñ Gudz Guddomlegrar Nadar og Myſkunar / og auſa þier þar eina ſaña lifande Huggun / þa vakta þig / ſo þu forder þier vandlega fyrer hinum ödrum Pyttum og Dÿkium / ſem vegna Villu ⁊

vonds Lærdoms jlla eru luktâde/ ⁊ Hiǒrtun ecke hugga/ helldur myklu framar afuega leida ⁊ villa.

Og vertu þar mz miñugꝛ/ ad fordaſt þetta tuent jllt/ huar vm Gud hañ talar fyrer Muñ Jeremias/ ſeigande/ Mitt Folk giǒrer tuǒfallda Synd/ Mig hañ lifanda Lijfs Bruñ yfergiefꝛ þad/ ⁊ giǒrer ſier hier og huar vthǒggna Bruña/ huǒrier ed leker eru/ og kunna ecke Vatne ad hallda/ et ꝛ.

Far nu helldur hingad ohræddur/ til Nædarſtols Guds (huǒr ad er Chriſtur j ſynu Heilaga Orde) ſo þu ǒdleſt ſaña Myſkun/ og finner Næd og Huggun/ þegar þu þarft Hialpar ⁊ Huggunar vid. Lif vel.

Brun̄ur lijfſins

Eſaie lv. Cap. A.

NV vel/ Aller þier ſem þyſter erud (ſeiger Drottin̄) komed hingad til Vatſins/ og þier ſem øngua Peninga hafed/ komed hingad/ kauped og eted/ Komed hingad/ ⁊ kauped ꜳn Peninga / fijrer eckert / bæde Vijn og Miolk.

Huar fyter telie þier Peninga wt/ þar ecke neitt Braud er/ ⁊ koſted þr ydar Erfuide til/ huar þier kun̄ed ecke ſadder ad verda? Heyre þier mier helldur/ ⁊ eted þad goda/ þa munu ydar Sꜳler j Sælgiæte feitar verda.

Apocalipſis 21. Cap. B.

Eg mun Þyſtum giefa af Brunne

lifanda Vatz fyrer ecke/ Huør ed yferuiñur/ ſa mun eignaſt allt þ/ og eg mun hans Gud vera/ og hañ mun miñ Sonur vera.

Exodi 20. Cap. A.

Eg er Drotteñ þiñ Gud/ eiñ vandlætande Gud/ vitiande ranglætes Fedranna a Sononum j þridiu og fiordu ættkuÿſl/ þeirra ſem mig hata/ Eñ giør ande Myſkunſeme j þuſund Lidu/ þeim s̄ mig elſka/ ꝛ mÿn Bodord vardueita.

Ordſkuida Bok Salom. 8. Cap: B.

Eg elſka þa ſem mig elſka/ og þeir ſem arla leita mÿn þeir fiña mig.

Jeremie 29. Cap. C.

Eg veit vel huørn Þanka eg hefe til ydar (ſeiger Drotteñ) ſem er/ Þanka Fridarins/ eñ ecki Pÿnuñar/ ſo ad eg vil giefa ydur þa Ending/ ſem þier vænted epter. Og þier ſkulud akalla mig/ og ganga j burt/ ꝛ bidia mig/ ꝛ eg vil Bæn heyra ydur/ Þier munud mÿn leita og mig fiña.

Þui ef þier leited mijn af øllu Hiarta/þa vil eg læta ydur fiña mig.

Amos 5. Cap. B.

Leited Drottins/ þa ſkulu þier lifa.

Zacharie 1. Cap. A.

Snued ydur til mijn(ſeiger Drotteñ Zebaoth)þa vil eg ſnua mier til ydar.

Eſaie 45. Cap. D.

Snueſt til mijn/ þa munu þier hialpleger verda.

Eſaie 55. Cap. A.

Hneiged ydar Eyru hingad/og komed hier til mijn/ Heyred/þa munu ydar Sæler lifa/ Þuiad eg mun vid ydur ei lijflegañ Sættmæla giøra/ Einkum ſem er/þa viſſulegu Nædina Dauijds.

Levitici 26. Cap. A.

Mijn Sæla ſkal ecke burt kaſta ydur/ eg vil ganga a millum ydar/ og eg vil vera ydar Gud/ ſo ſkulu þier vera mitt Folk.

Jeremie 9. Cap. D.

So ſeiger Drotteñ/ Hiñ vijſe hroſe ſier ecke af ſijnum Vijſdome/ Hiñ Øfluge hrooſe ſier ecke af ſÿnu Afle/ Hinn Rÿke hrooſe ſier ecke af ſÿnum Rÿkdome/ Helldur/huør ſier vill hroſa/ hann hroſe ſier af þui/ad hān vite og þecke ꝥ eg er Drotten̄/ ſa ſem ad giører Mynſkunſemina Domen̄ og Riettuÿſena a Jørdu.

Jeremie 31. Cap. E.

Og eingen̄ mun kien̄a ødrum/ og ei ein̄ Broderen̄ ødrum/ſeigande/ Þecktu Drotten̄/ Helldur ſkulu þeir aller bæde ſmaer og ſtorer þeckia mig(ſeiger Drotten̄) Þuiad eg vil fyrergiefa þm̄ þeirra Miſgiørning/ og alldrei meir j Minne leggia þeirra Synder.

Ezechielis 20. Cap. G.

Og þier ſkulud formerkia/ ad eg er Drotten̄/nær ad eg giøre vid ydur fyrer mÿns Nafns ſaker/en̄ ecke epter yduare vondre Breytne/⁊ ſkadſamlegum Giørningum/ Þu Iſraels Hws/ ſeiger Drotten̄ Drotten̄.

Ezechielis 34. Cap. D.

Eg vil ſialfur ala mÿna Saude/ Og eg vil bæla þa (ſeiger Drotteñ) Eg vil vppleita þad glatada/ og leida aptur þad ſem villtiſt/ og græda ꝥ hid lemſtrada/ og giæta ad þui hinu vanfæra/ Og eg vil geyma ad þui ſem feitt ꝛ vel fært er/ Og eg vil hafa Vmhuxan fyrer þeim/ ſo ſem þad þørf er.

Ezechielis 36. Cap. E.

Eg giøre ꝥ eige fyrer ydar ſkulld/ þier af Hwſe Jſraels/ helldur fyrer mÿns Heilaga Nafns ſaker/ huørt þier hafed vanhelgad/ a medal heideña Þioda til huørra þier komud/ Þuiad eg vil helga mitt hid mykla Nafn ſem af ydur er vanhelgad fyrer Heidingium/ þad ſm̄ þier hafed vanhelgad a medal þrra.

Eſaie 42. Cap. A.

Eg er Drotteñ/ þad er mitt Nafn/ Og mÿna Dyrd vil eg ønguum ødrum giefa/ nie mitt Lof Afgudonum.

Eſaie 43. Cap. A.

Ottaſt þu ecke/ þuiad eg hefe frelſad

ad þig/og eg hefe kallad þig med þijnu Nafne/ Þu ert miñ/Þui nær ed þu fer yfer vm Vøtneñ mun eg hia þier vera/ ſo ad Vatſføllen ſkulu ecke dreckia þier/ Og ef þu geingur yfer Elldeñ ſkalltu ecke breña.

Zacharie 13. Cap. D.

Og þeir ſkulu kalla a mitt Nafn/ ⁊ eg vil bænheyra þa. Eg vil ſeigia/ Þeir eru mitt Folk. Og þeir munu ſeigia/ Drotteñ miñ Gud.

Pſalmo 91. C.

Fyrſt hañ girneſt mig/þa vil eg frelſa hañ/Hañ þecker mitt Nafn/þar fyrer vil eg vernda hañ.

Hañ kallar til mijn/ og eg vil bænheyra hañ. Eg em hia hønum j Neydeñe/ Eg vil hønum þadañ wtryckia/⁊ hañ vegſamlegañ giøra.

Exodi 22. Cap. D.

Sie þad ſo ad hañ kallar til mijn/ þa ſkal eg heyra hañ/þuiad eg er Myſkunſamur.

Eſaie 41. Cap. D.

Enn eg Drottenn vil bænheyra þig/ Eg Gud Jſrael vil ecke yfergiefa þig

Eſaie 65. Cap. E.

Og þad ſkal ſkie/ ad fyrr enn þeir kalla/ þa mun eg ſuara. A medan þr tala þa mun eg bænheyra þa

Eſaie 66. Cap. A.

Enn eg alijt þann hinn Fatæka/ ⁊ þn ſm̃ hefur ſundurknoſadann Anda/ ⁊ þn ed hrædeſt mijn Ord.

Eſaie 49. Cap. D.

Huørt kann Kona nockur ad forgleyma ſijnu Barne/ ſo ad hun ſiae ecke aumur a Syne ſijns Kuidar? Og þo ad hun forgleyme þui ſama/ þa vil eg þo ecke þier forgleyma.

Eſaie 51. Cap. D.

Eg/ Eg ſialfur er ydar Hugſualare/ huør ertu þa/ ad þu hrædeſt fyrer Mannenum þeim ad daudlegur er/ ⁊ fyr er Mannanna Sonum/ þeir ed fortæraſt lijka ſem annad Hey/ og forgleymer Drottne þm̄ ſem þig hefꝛ giort?

Eſaie 43. Cap. D.

Eg em hn̄/ Eg em hn̄ ſem afmæer þÿnar Illgiørder/ min̄a vegna/ ⁊ hugleide ecke þÿnar Synder.

Eſaie 48. Cap. B.

Af þui em eg fyrer mÿns Nafns ſaker þolenmodur / Og fyrer min̄ar Dyrdar ſaker mun eg vmlÿda þad til goda vid þig/ ſo ad þu verder ei af mædur. Sia þu/ Eg mun hreinſa þig/ enn ei ſem Silfur/ helldur mun eg giøra þig Vtualdan̄ j Ofne Fatæktarin̄ar min̄a vegna/ Jæ/ fyrer mÿnar ſaker mun eg giøra þad/ So ad eg verde ecke laſtadꝛ/ Þuiad mÿna Dyrd vil eg aunguum giefa.

Eſaie 46. Cap. A.

Eg vil giøra þad/ Eg vil vpphefia bera/ og frelſa.

Eſaie 43. Cap. C.

Eg em Drotten̄/ Og þar er eingen̄ Hialpare vtan eg alleina.

Jerem

Jeremie 32. Cap. E.

Eg er Drotten̄ Gud alls Hollds/ Skyllde mier nockud omøgulegt vera?

Eſaie 45. Cap. A.

Eg em Drotten̄ og eingen̄ annar/ Þar er og eingen̄ Gud vtan eg einſamall. Eg hefe þig vtbryniad/ þa ed þu þeckeer mig en̄ ecke.

Eſaie 50. Cap. A.

Huørt er mijn Hønd nu ſo ſtutt orden̄/ þad hun kann ecke ad frelſa? Eda huørt er þar eingen̄ Kraptur hia mier/ til ad endurleyſa?

Eſaie 46. Cap. B.

Eg em Gud enn eingen̄ annar/ ſa Gud/ þeſſ lijke ad huørge er. Eg ſa ſm̄ adur til forna kun̄giøre þad/ huad hier eptera koma ſkal. Adur fyrre enn þad ſkiedur/ þa ſeige eg þad fyrer/ min̄ Aſetningur ſtendur ſtødugur/ Og eg giøre allt huad mier vel þocknaſt.

Deuteronomij 32. Cap. E.

Siae þier nu/ ad eg er han̄ alleina/

z ad

og ad þar er eingen̄ Gud vtan eg. Eg kann til Heliar ad leida/ og Lÿf ad giefa. Eg kann ad ſæra og græda/ og ſa er eingen̄ ſem kun̄e ad frelſa wt af minne Hende.

Exodi 33. Cap. D.

Eg vil læta allan̄ min̄ Gooda fara fyrer þÿnu Auglite/og eg vil læta predika Drottins Nafn fyrer þier. Enn huørium ſem eg er nadugur þeim er eg nædugur/ Og huørium eg er myſkunſamur/ þeim er eg myſkunſamur.

Eſaie 54. Cap. C.

Fiøllen̄ ſkulu wr ſtad hræraſt/ og Hædernar nidar falla. En̄ mÿn Myſkunſeme ſkal ei burt fra þier vÿkia/ og Sattmaalen mÿns Fridar ſkal ecke nidr falla/ ſeiger Drotten̄ þin̄ Myſkunare.

Eſaie 44. Cap. D.

Eg afmæe þÿnar Miſgiørder ſo ſem an̄ad Sky/og þÿnar Synder/ ſem adra Þoku. Snu þier til mÿn/ þuiad eg frelſa þig.

Jeremie 31. Cap. A.

Eg hefe alla tÿma elſkad þig/ þar fyrer hef eg ladad þig ad mier/ af ſkiærre Myſkunſeme

Hoſe 2. Cap. D.

Eg vil giefa þier mÿna Tru ad eilÿfu. Eg vil trulofa þig mier j Riettlæte og Dome/ j Nꜳd ꝛ Myſkunſeme/ Jꜳ/ Eg vil trulofa þig mier j Truñe ꝛ þu ſkallt þeckia Drotteñ.

Ezechielis 33. Cap. C.

Snued ydur nu j fra yduare vondre Breytne/ Eda huar fyrer vilie þier deyia/ þier af Hwſe Iſraelis?

Malachie 3. Cap. B.

Eg er ſa Drotteñ ſem ecke lygur.

Ezechielis 33. Cap. C.

So ſañarliga ſem eg life/ ſeiger Drotteñ/ þa hef eg øngua þocknan a Dauda hins Ogudlega/ helldur þad/ ad ſa hiñ Ogudlege ſnue ſier fra ſiñe Breytne/ og life.

Eſaie 30. Cap. D.

Ef ad þier værud kyrrer/ þa yrdu þier hialpleger/ Þui fyrer Kyrlæted og Bonena munud þier øflugier vera.

Pſalmo 50. C.

Akalla mig j Neydeñe/ þa mun eg frelſa þig/ z þu ſkallt heidra mig

Jeremie 3. Cap: B.

Snu þier aptur/ þu hiñ frahorfne Iſrael (ſeiger Drotteñ) þa vil eg ecke laata mijna Reide koma yfer ydur/ Þui ad eg er Myſkunſamur (ſeiger Drotteñ) og vil ecke reidaſt æfenlega/ Vidurkieñ þu adeins/ þiñ Miſgiørning/ ad þu hafer ſyndgaſt a mote Drottne Gude þijnum.

Eſaie 57. Cap. C.

Huør hañ treyſter a mig/ ſa mun Landed erfa/ og eignaſt mitt hid Heilaga Fiall.

Eſaie 32. Cap. D.

Mitt Folk mun bwa j Hwſum Fridarins/ j øruggre Byggingu/ og agiætre Hlijfd.

Hoſe 13. Cap. D.

Eg vil leyſa þa af Heluijte/ og frelſa þa fra Daudanum. Daude / eg vil vera þinn Bane/ Heluijte/ eg vil vera þijn Drepſott.

Jeremie 31. Cap. B.

Eg vil ſnua þeirra Sorg j Gledi/ Og hugſuala þeim/ ⁊ gledia þa epter þeirra Hørmungar.

Zacharie 10. Cap. B.

Og eg vil þa jñſetia aptur/ Þuiad eg vil myſkuna mig yfer þeim/ og þeir ſkulu blijfa ſo ſem þeir voru/ þa eg hafde ecke burt hrunded þeim/ Þui eg Drotteñ þeirra Gud vil bænheyra þa.

Hoſe 14. Cap. B.

Eg vil lækna þeirra Miſſelle aptr/ eg vil giarnan elſka þa/ Þa ſkal mijn Reide ſuiptaſt fra þeim.

Jeremie 32. Cap. F.

Eg vil giøra vid þa einn eilijfann Saattmaala/ og ei aflaata þeim Gott ad giøra. Og vil giefa þeim mijna Hræd ſlu j Hiartad / ſo ad þeir ſkulu ecke j burt vÿkia fra mier.

Eſaie 57. Cap. C.

Eg vil ei þrætta med jafnade / og ecke reidaſt æfinlegana.

Zacharie 2. Cap. C:

Huør ſem ſnerter ydur/ ſa ſnertr miñ Augaſtein.

Eſaie 60. Cap. B.

J miñe Reide hefe eg ſleiged þig/ og j miñe Lÿknſeme em eg þier myſkūſamr

Eſaie 54: Cap. B.

Eg yfergaf þig a litlu Augabragde Enn med mÿkellre Myſkunſeme/ þa vil eg ſaman ſafna þier. Eg hefe mitt Andlit a Augabragde Reidinnar vm litla ſtund huled fyrer þier/ Enn med eilÿfre Myſkūſeme þa mun eg þier myſkunſamur vera/ ſeiger Drottenn þinn Endurlauſnare.

Zacharie 9. Cap. B.

Eñ þu Dotturen Syon gled þig mivg/ Og þu Dotturen Jeruſalem/ fagna þu. Sia þu/ þinn Kongur kiemur til þÿn/ Riettlætur/ og einn Hialpare/ og Fatækur/ rÿdande a einne Vſnu/ og a einum vngum Aſnafola. Hann ſkal kienna Frid a medal Heidingiaña/ og hans Rÿke ſkal vera fra einu Hafenu til annars/ ⁊ fra Vathnenu iñ til Veralldarinnar enda.

Eſaie 42. Cap. A.

Sia þu þad er minn Þion/ eg annaſt hann/ og minn ſa hinn Vtualde/ a huørium mÿn Sæla hefꝛ Giedþeckne. Eg hefe hønum minn Anda giefed/ Hann mun Domenn vtflytia a medal Heideña Þioda. Hañ mun huørke kalla nie hropa/ og hans Rauſt mun ecke heyraſt a Strætonum. Þañ Brakada Reyr mun hañ ecke j ſundur meria/ og þann dapra Lÿnkueikeñ mun hann ecke vtſløckua. Hann mun kienna ad hallda Domeñ med Sannleiknum/ Hann mū ecke møglunarſamur nie hrædelegur vera/ ſo ad hann a Jørdu Domen vppbyr

ie.

ke. Og Eyarnar munu epter hn̄s Løgmæle vænta.

Eſaie 55. Cap. A.

Sia þu/ Eg hefe ſett hann Lydnum til vitnis Mans/ til Høfdingia/ og Yferbodara Folkenu.

Ezechie 37. Cap. F.

Eg vil hialpa þm̃ wt af øllum ættum j huøriu þeir hefa ſyndgaſt. Og eg vil hreinſa þa/ og þeir ſkulu vera mitt Folk/ ꝛ eg vil vera ꝥra Gud. Og Dauiid minn Þienare ſkal vera ꝥrra Konungur/ og einn einkanlegur Hirder allra þeirra.

Eſaie 40. Cap. B.

Hann mun fodra ſijna Hiørd ſem einn Hirder/ Hann mun Lømbønum ſafna a ſijna Armlegge/ og þau j ſinne Kiølltu bera/ ꝛ leida Lambamædurnar.

Deuternomij 18. Cap. D.

Eg vil vppuekia þm̃ einn Spaman af þeerra Brædrum/ og eg vil leggia mijn Ord j hans Munn/ Hann ſkal ſei gia þeim allt/ þad ſem eg byd hønum. Og huør ſem eige heyrer mijn Ord/ ſm̄ hann mun tala j mijnu Nafne/ af þm̄ hinum ſama vil eg þeſſ vtkrefia.

Eſaie 53. Cap. E.

Og fyrer ſijna Vidurkienning/mun hann/ minn Þion ſa hinn Riettlæte giøra marga reettlæta/ Þuiad hañ ber þeirra Synder / Item/ Og hañ hefur margra Synd᷑ bored/ ꝛ hefꝛ fyrer Yfer trodſlu mønnønum beded.

Johañes 1. Cap. D:

Siaed/Þad er Lambed Guds huørt ed ber Heimſins Synder.

Pſalmo 68. E.

Þu ert vpp j Hædena vppſtigeñ/ og hefur Herleidingena ad Herfange leidt þu hefur Gæfur ødlaſt Mønnonum til Handa.

Eſaie 59. Cap. D.

Þeim til Syon mun Endurlauſnar enn koma/ og þeim ſem ſier j burt ſnua fra Syndonum.

Mal-

Malachie 4. Cap. A.

Enn Sol Riettlæteſins ſkal vpprenna yfer ydur ſem otteſt mitt Nafn/ og Nialpræded vnder þeim ſømum Vængium.

Abacuc 2. Cap. A.

Spadomureñ ſkal þo enn fram̄ koma a ſÿnum Tÿma/ og ſkal endeliga koma a þeim Deige/og ecke bregdaſt. Og þo hañ enn duelie/þa bÿded hans/ þui hñ ſkal vÿſſulega koma/og ecke miøg tefia.

Geneſis 49. Cap. B.

Su Konunglega Spÿran ſkal ecke burt takaſt fra Juda/nie helldur Læremeiſtareñ fra hñs Footum/fyrr enn ſa Frelſareñ kiemur/ og ad hønum ſkulu Þiodernar ſafnaſt. Hann mun binda ſiñ Fola vid Vÿntrie/ꝛ ſÿna Aſnu vid þann edla Vÿnkuiſteñ: Hañ mun þuo ſinn Klædnad j Vÿne/og ſinn Møttul j Vÿnberia Blode. Hans Augu eru raudare enn Vÿn/og hans Teñur huijtare enn Miolk.

Zacharie 2. Cap. D.

Gled þig/og fagna þu Zyons Dotter/ þuiad ſia þu/ Eg kiem/ og eg vil bwa hia þier/ſeiger Drotteñ.

Eſaie 63. Cap. A.

Eg fottrad Vÿnþruguna einnſamall/ og þar var eingeñ af Folkenu medur mier.

Eſaie 50. Cap. B.

Eg ſnere mÿnu Bake til þeirra ſem mig ſlogu/og minū Kiñuanga/ad þeim ſem mig reyttu/ Mÿna Aſianu byrgda eg ecke fyrer Forſman ⁊ Hrækum/ Þui ad Drotteñ Drotteñ hialpar mier/ Þar fyrer verd eg ecke til Skam̃ar.

Apocalipſis 1. Cap. B.

Eg em A og O/ Vpphaf og Ender/ſeiger Drotteñ/ ſa ſem er/ og ſa ſem var/⁊ ſa ſem koma mū hiñ Almattuge.

Eodem Cap. D.

Hrædſtu ecke/ eg em fyrſtur og ſÿdaſtur/og lifande/ Eg var daudur/⁊ ſia ad eg em lifande vm Allder ⁊ ad eilÿfu.

Eg hefe Lykla Heluijtaña ꝛ Daudans

Apocalypſis 22 Cap: C.

Eg em Root og Kyn Dauids/ ein ſkiær Morgunſtiarna.

Eodem D.

Og huør hañ þyſter/ ſa kome. Og huør hañ vill/ſa medtake Vatned Lijfſins fyrer eckert.

Johañis 4. Cap. C.

Enn huør hañ dreckur af þui Vatne ſem eg mun giefa hønum/ hann ſkal eige þyſta eilijflega/Helldur þad Vatn ſem eg mun giefa hønum/ ſkal verda j hønum Bruñur vppſprettanda Vats til eilijfs Lijfs.

Johñ. 7 Cap. F.

Ef nockurn þyſter/ kome hann til mijn og drecke/ Huør hañ truer a mig/ ſo ſem Ritningeñ ſeiger/af hans Kuide ſkulu fram̃ flio ta Vøtn lifãda Vats.

Johñ. 6 Cap. D.

Eg em Lijfſins Braud. Huør hañ kiemur til mijn þann mun eige hungra/

Og ſa han̄ truer a mig/ hn̄ mun alldrei þyſta.

Eodem Cap. F.

Mitt Holld er ſønn Fæda/ og mitt Blod er ſan̄ur Dryckur/ Huør han̄ etur mitt Holld/og dreckur mitt Blod/ ſa blÿfur j mier/ ꝛ eg med hønum.

Johan̄. 15. Cap. A.

Eg em Vÿnuidartried/en̄ þier erud Vÿnuidar Kuiſterner/ Huør han̄ blÿfur j mier/ og eg med hønum/ ſa færer mÿken̄ Auøxt/ þuiad an mÿn fae þier eckert giørt.

Blÿfed j mier/ og eg med ydur. Lÿka ſem Vÿnkuiſturen̄ fær eige fært Auøxt af ſialfum ſier/ nema hann ſie a Vÿnuidar Trienu/ ſo og eige helldur þier/nema þier blÿfed a mier.

Johan̄. 6. Cap. E.

Allt huad Faderen̄ giefur mier/ þad kiemur til mÿn/ og huørn þann ſem til mÿn kiemur/han̄ mun eg ei vt reka.

Matthei 11. Cap. D.

Komed til mÿn aller þier ſem erfuided/og þunga erud hladner/eg vil endur næra ydur. Taked a ydur mitt Ok/ og læred af mier/þuiad eg em Hogvær/og af Hiarta lÿtelætur/og munu þier Huÿld finna Sælum ydrum/ Þuiad mitt Ok er ſætt/⁊ minn Þunge er liettr.

Johan̄, 15. Cap. B.

Þad er mitt Bodord/ad þier elſkeſt ydar a mille/ſo ſem eg elſkade ydr. Eingen hefur meire Aſtſemd enn ſo/ ad hn̄ ſetur ſitt Lÿf vt fyrer ſÿna Vine. Þier erud mÿner Viner/ef þier giøret þad eg byd ydur.

Eodem Cap. C.

Eige wtuøldu þier mig/ Helldr hefe eg wtualed ydur.

Johan̄. 16. Cap. D.

Sialfur Faderen̄ elſkar ydur af þui þier elſked mig/ og trued þad eg ſie af Gude vtgeingen̄.

Matthei 12. Cap. D.

Huør han̄ giører Vilia mÿns Fødurs þeſſ a Himnum er/ ſa ſame er minn Broder/Syſter ⁊ Moder.

Johan̄. 6. Cap. E.

Þad er mÿns Fødurs Vilie/þſſ mig ſende/ad huør ſa ſem Sonen̄ ſier/ ⁊ tru er a han̄/hafe eilÿfft Lÿf/⁊ eg mun vpp uekia han̄ a efſta Deige.

Johan̄. 14. Cap. E.

Huør han̄ elſkar mig/ ſa varduciter mÿn Ord/ Og minn Fader mun elſka han̄/ og vid munum koma til hans/ og giøra ockur j hia hønū Viſtarveru.

Eodem B.

Og eg mun bidia Fødurin̄/ad hann giefe ydur annan̄ Huggara/þan̄ er blÿfur med ydr eilÿflega.

Eodem Cap. B.

Eige læt eg ydur Fødurlauſa/eg kiem til ydar.

Eodem Cap. A.

Og ef eg fer hiedan̄/ ad tilbua ydur ſtad/ þa vil eg þo aptur koma/ og taka ydur til mÿn ſialfs/ſo þier ſieud þar ſm̄ eg er.

Eodem Cap. D.

Minn Frid læt eg hia ydur/ Minn Frid gief eg ydur/ Eige ſo ſem Heimurẽn giefur þa gief eg ydur/ Ydart Hiarta hryggueſt ei nie ſkielfeſt.

Johañ. 16. Cap. C.

Þier munud grata og ſyrgia/ eñ Heimurenn mun fagna. Þier verded hryggver/ enn ydar Hrygd ſkal ſnuaſt j Føgnud.

Matth. 8. Cap. C.

Huad hrædeſt þier Lÿtiltruader?

Matth. 14. Cap. C.

Vered ſtødugier/ Eg em hann/ Ott eſt eige.

Lucas 12. Cap. D:

Hrædſt eige þu veſøl Hiørd/ Þuiad þad þocknadeſt Fødur ydar/ ad giefa ydur Rÿked.

Matth. 18. Cap. B.

So er ei Vilie fyrer Fødur ydar ſm̃ a Himnum er/ ad einn af þeſſum Veſa

lingngum fareſt.

Eodem Cap.

Þuiad Mannſins Son er komenn/ ad frelſa huad fortapad var.

Luce 9. Cap. G.

Mannſins Sonur er eige komen til þeſſ/ ad fyrerfara Sꜳlum Manna/ helldur þær ad frelſa.

Joh. 3. Cap. B.

Eige ſende Gud Son ſinn j Heimeñ/ ad hañ fordæme Heimeñ/ Helldr ad Heimurenn frelſeſt fyrer hañ. Huør a hañ truer/ dæmeſt eige/ Enn huør hañ truer eige/ hann er nu þegar dæmdur/ þuiad hann truer ecke a Nafn Eingiet ins Guds Sonar.

Eodem Cap. D.

Faderenn elſkar Sonen/og allt gaf hann j hans Hendur. Huør hann truer a Sonen/ſa hefur eilijft Lijf. Enn huør hann truer ecke a Sonen/hann mun eige ſia Lijfed / helldur er Guds Reide yfer hønum.

Joh-

Joh. 11. Cap. C.

Eg em Vppriſan og Lÿfed. Huør hann truer a mig/ ſa mun lifa þott nu være daudur/og huør hann lifer og truer a mig/ſa ſkal eige deyia ad eilÿfu.

Joh. 8. Cap. B.

Eg em Lios Heimſins/ Huør hann fylger mier epter/ſa geingꝛ eige j Myrkrunum/ helldꝛ hefꝛ hann Lios Lÿfſins.

Joh. 12. Cap. D.

Ef nøckur vill mier þiona/þa fylge hann mier epter/og huar eg er/þar ſkal og minn Þienare vera. Ef nøckꝛ þionar mier/ þa mun minn Fader hann heidra.

Eodem Cap. E.

Ganged þui a medan þier hafed Liosed/ſo ad Myrkurenn grÿpe ydur eige.

Joh. 14. Cap. A.

Eg em Vegurenn/ Sannleikurenn og Lÿfed/ Eingenn kiemur til Fødurſins nema fyrer mig.

Joh. 10. Cap. B.

Eg em Dyrnar/ Ef nøckur geingur jnn vm mig/ ſa mun frelſaſt/ Hann mun ꝛ ganga wt ꝛ jñ/ꝛ fiña ſitt Fodr.

Eodem C.

Eg em godur Hirder/godur Hirder giefur ſitt Lÿf wt fyrer ſÿna Saude.

Eodem Cap. E.

Mÿner Sauder heyra mÿna Rødd. Eg þecke þa/og þeir fylgia mier epter og eg gief þeim eilÿft Lÿf/ꝛ eige ſkulu þeir fyrerfaraſt ad eilÿfu/eingeim ſkal þa og grÿpa wr minne Hende. Fader minn/ſa ed mier gaf þa/hann er øllum meire/og eingeñ fær þa gripid af mÿns Fødurs Hende. Eg ꝛ Fadereñ erũ eitt

Joh. 12: Cap. E.

Fyrſt eg verd vpphafeñ af Jørdu/ þa mun eg draga allt til mÿn ſialfs.

Joh. 3. Cap. B.

So ſem Moyſes vppfeſte Høggormeñ j Eydemørku/ lÿka byriar Mañſins Syne vpp ad feſtaſt/ſo ad aller þeir ed a hann trua fortapeſt eige/ helldur ad þeir hafe eilijft Lijf.

So elſkade Gud Heimeñ/ ad hann gaf vt ſinn eingieteñ Son/ til þeſſ/ ad aller þeir ſem a hann trua/ fyrerfareſt eige/ helldur ad þeir hafe eilijft Lijf.

Joh. 5. Cap. D.

Sannlega ſannlega ſeige eg ydur/ Huør mijn Ord heyrer/ og truer þeim ſem ſende mig/ ſa hefur eilijft Lijf/ og eige kiemur hann j Dom/ helldur lijdur hañ wr Daudanum til Lijfſins.

Luc. 11. Cap. D.

Sæler eru þr ſem heyra Guds Ord og vardueita þau.

Joh. 8. Cap. F.

Sannlega/ ſannlega ſeige eg ydur/ Ef nockur er ſa/ ſem geymer mijn Ord/ hann mun ei ſia Daudañ ad eilijfu.

Eodem Cap. D.

Ef þier blijfed vid mijna Rædu/ þa eru þier mijner ſanner Læreſueinar/ og þa þecke þier Sannleikiñ/ ꝛ Sañleikur eñ mun frelſa ydur.

C. Matt-

Matth. 24. Cap. C.

Himen og Jørd mun forganga/enn mijn Ord munu eige forganga.

Matth. 5. Cap. A.

Sæler eru þeir ſem Andlega eru volader/þuiad þeirra er Himnarijke.

Sæler eru þeir ſem harma/þuiad þr munu huggader verda.

Sæler eru Hoguærer/þuiad þr munu Jardrijked erfa.

Sæler eru þeir ſem hungra og þyſta epter Riettlætenu/þuiad þeir ſkulu ſadder verda.

Sæler eru Myſkunſamer/ þuiad þr munu Myſkun hliota.

Sæler eru Hreinhiartader/þuiad þr munu Gud ſia.

Sæler eru þeir ſem Friden̄ giøra/ þuiad þeir munu Guds Syner kallader verda.

Sæler eru þeir ſem fyrer Riettlætesins ſaker ofſokter verda/ þuiad þrra er Himnarijke.

Sæl.

Sæler eru þier/ nær ed Lydureñ formæler ydur/ og Offsokn veiter/ og talar j giegn ydur alla Vonſku/ fyrer mÿnar ſaker/ þo liugande. Fagne þier og vered glader/ þuiad ydart Verkkaup er noglegt a Himnum/ Þuiad ſo hafa þeir offsokt Spameñena/ þa ed fyrer ydur voru.

Luc. 21. Cap. D.

Og eckert Hær af ydru Høfde ſkal þo faraſt/ Eigneſt med yduare Þolenmæde Sæler ydar.

Matth. 10. Cap. C.

Kaupaſt eige tueir Titlingar fyrer Pening? Þo fellur ei einn af þeim a Jørd/ æn ydars Fødurs Villd. So eru og einneñ øll ydar Høfud Hær taleñ/ Fyrer þui otteſt eige/ Þier erud mørgum Titlingum ædre.

Eodem Cap. D.

Fyrer þui/ huør hañ medkieñer mig fyrer Møñunum/ þañ mun eg medkienna fyrer mÿnum Fødur ſem a Himnum. Enn huør hañ afneitar mier fyrer Mønnonum/ þeim mun eg afneita fyrer mÿnum Fødꝛ ſem a Himnum er.

Matth. 12. Cap. C.

Øll Synd og allar Laſtaner verda fyrergiefnar Moñonum/ enn Løſtun j mot Heiløgum Anda fyrergiefſt eige.

Matt. 11. Cap. A

Fatækum verdur Euangelium bodad/ Og ſæll er ſa ſem eige hneyxlar ſig a mier.

Marci 1. Cap. B.

Sa Tÿme er nu vppfylldur/ Og Guds Rÿke nalgaſt/ Jdreſt þier/ ꝛ tru ed Euangelio.

Matth. 19. Cap. D.

Huør hañ forlætur Hws eda Brædur/ Syſtur/ Fødur eda Modur/ edur eigeñ Konu eda Børn/ eda Akra/ fyrer mÿns Nafns ſaker/ ſa mun hundradfallt j ſtaden taka/ og erfa eilÿft Lÿf.

Luc: 15. Cap. B.

Eg ſeige ydur/ ad lÿka ſo mun Føg

nudur vera a Himnum yfer einum Syndugum þeim ed Jdran giører/meir enn yfer þeim niu og niutÿgu Riettlætum/ er eige þurfa Yferbotar vid.

Matth. 9. Cap. B.

Heilbrigder hafa eige Læknarans þørf/ helldur þeir ſem kranker eru. A Myſkun hef eg þocknan ⁊ eige a Offre/. Þuiad eige kom eg ad kalla Riettlæta/helldr Synduga til Jdranar.

Luc. 19. Cap. B.

Mañſins Sonur er komeñ epter ad leita/og ad frelſa huad fortapad er.

Joh. 12. Cap. G.

Eg kom ei ad dæma Heimeñ/helldr ad frelſa Heimeñ.

Matthei 20. Cap. D.

Mannſins Sonur kom eige til þeſſ ad hañ liete ſier þiona/. helldur vppa ꝥ hann þionade/og giæfe ſitt Lijf til Endurlauſnar fyrer marga.

Luce 12. Cap. C.

Eg em a millum ydar/ ſo ſem ſa er

pionar.

Joh. 13. Cap. D.

Eitt nytt Bodord þa gief eg ydur/ ad þier elſked huør annan̄/ lijka ſem eg elſkade ydur/ ſo ſkulu þier og jnnbyrdes elſkaſt. Og af þui kienna aller/ ad þier erud mijner Læreſueinar/ ef þier hafed Kiærleikan̄ ydar a mille.

Matthei 6. Cap. B.

Ef þier fyrerlated Mønõnum ſijnar Afgiørder/ þa mun ydar Himneſkr Fader fyrergiefa ydur og ydar Brot.

Luc. 18. Cap. E.

Huad omæktugt er fyrer Mønnonum/ þad er møgulegt fyrer Gude.

Matth. 5. Cap. G.

Elſke þier Ovine ydar/ Bleſſed þa ed ydur bølua/ Giøred þeim gott ſem ydur hata/ Og bidied fyrer þeim er ydur laſta og Offſokn veita/ ſo ad þier ſieud Syner Fødurs ydars/ þeſſ a Himnum er/ huør ſijna Sol lætur vpp ganga yfer Vonda og goda/ og rigna lætur yfer

Riettlæta ⁊ yfer Ranglæta.

Luc. 6. Cap. E.

Gud hann er goodfws vid opacklæta og Vonda.

Fyrer þui vered og myſkunſamer/ lÿka ſem ydar Fader er Myſkunſamur. Eige ſkulu þier dæma ſo ad þier dæmeſt eige. Fordæmed eige ſo ad þier fordæmeſt ecke. Fyrergiefed/ þa mun ydur og fyrergiefaſt. Giefed ⁊ ydꝛ ſkal giefaſt.

Matth: 13. Cap. F.

Þeir Riettlætu munu ſkÿna ſem Sol j Rÿke ſÿns Fødurs.

Matth. 25. Cap. D.

Komed þier Bleſſader mÿns Fødurs/ og eigneſt þad Rÿke ſem ydur var tilbwed fra Upphafe Veralldar.

Eodem Cap. C.

Sannlega ſeige eg ydur/ Huad þier giørdut einum af þeſſum mÿnū minſtum Brædrum/ ꝥ giørdu þier mier.

Matth. 28. Cap. D.

Allt Valld er mier giefed a Himnum og a Jørdu. Fyrer þui gange þier vt/ og læred allar Þioder/ og ſkijred þær j Nafne Fødur og Sonar og Heilags Anda/ Og kienned þeim ad hallda allt huad eg baud ydur/ z ſiaed/ Eg em med ydr alla Daga/ allt til enda Veralldar.

Johan̄. 20. Cap. D.

Far helldur til Brædra min̄a/ z ſeig þeim/ Eg ſtijg vpp til mijns Fødurs/ z til ydars Fødurs/ til mijns Guds/ og til ydars Guds.

Johan̄. 15. Cap. B.

So ſem elſkade mig minn Fader/ lijka ſo elſka eg ydr.

Johan̄es 14. Cap. B.

Huørs þier bidied Føduren̄ j mijnu Nafne/ þad vil eg giøra/ ſo ad Faderen̄ dyrckeſt j Synenum.

Johan̄. 16. Cap. C.

Sannlega ſannlega ſeige eg ydur/ Huørs þier bidied Føduren̄ j mijnu Nafne/ þad mun han̄ giefa ydur/ Hing ad til hafe þier einſkis beded j mijnu

Nafne. Bidied þa munu þier medtaka ſo ad ydr Føgnudur fullkomneſt.

Joh. 4. Cap. D.

Sañer Tilbidiendur munu tilbidia Fødureñ j Anda og Sannleika/ af þui ad Faderenn oſkar ſlijkra/ er hann ſo til bidia:

Matth: 7. Cap. B.

Bidied og mun ydur giefaſt/ Leited og munu þier finna/ Knyed a/ og mun fyrer ydur vpploked verda. Þuiad huør ed bidur hañ odlaſt/ Huør ed leitar hann finnur/ Og fyrer þeim ed aknyr/ mun vpploked. Eda huør er þñ Mañ af ydur ſa/ ef Sonureñ bidur hann vm Braud/ ad hann biode hønum Stein/ ellegar ef hann bidur vm Fiſk/ ad hann biode hønum þa Høggorm? Þui ef þi er ſem þo erud vonder kunned ad giefa godar Giafer Sonum ydrū/ myklu meir mun Fader ydar ſa a Himnum er/ giefa þeim Gott er hann bidia.

Matth. 18. Cap. C.

Huar tueir edur þrÿr ſaman ſafnad er eru j mÿnu Nafne/ þar em eg mitt a millum þeirra.

Matth. 21. Cap. B.

Og allt huad þier bidied j Bænenne ef þier trued þui/ þa munu þier þad ødlaſt.

Luc. 18. Cap. C.

Skyllde Gud þa eige giøra Frelſan ſinna Vtualdra/ þeirra ſem Nott og Dag til hans kalla? og Þolenmæde yfer þeim hafa? Enn eg ſeige ydur ꝥ hn̄ mun bradlega giøra þeirra Frelſan.

Matth. 26. Cap. D.

Vake þier ꝛ bideid/ ſo ad þier falled eige j Freiſtne. Anden̄ er ad ſøn̄u reidu buen̄/ enn Hollded er veykt.

Luc. 12. Cap. E.

Ydar Lendar ſie vmgyrtar/ og logande Lios i Høndum ydrum/ vered ꝛ lÿker þeim Møn̄um/ ſem bÿda epter ſÿnum Lanardrottne/ huønar hann mune aptur koma af Brudkaupum.

Eo

Eodem Cap. D.

Þier ſkulud z eige epter ſpyria huad þier eted eda drecked/og eige hefia ydur hætt.

Luc. 12. Cap. C.

Stwred eige fyrer ydar Lÿfdøgum/ huad þier ſkulud eta/og eige fyrer Lÿkama ydar/huøriu hañ ſkule klædaſt. Lÿfed er meir enn Fædann/ og Lÿkamenn meir enn Føteñ. Hygged ad Hrøfnonum/ þeir ſaa huørke nie vppſkiera/eige hafa þeir Hlødu nie Kiallara/ og þo fæder Gud þa/Myklum mun meire eru þier þo Fuglønum.

Matth. 6. Cap. D:

Ef Gud ſkryder ſo Graſed þad ſem i Dag er a Akre/ og a Morgun verdur j Ofn kaſtad/ſkyllde hann ei myklu framar vid ydr giøra? O þier lÿtel truader

Fyrer þui ſkulu þier ecke Hugſiuker vera/ og ſeigia/Huad munum vier eta/ eda huad munum vier drecka/eda huøriu munu vier klædaſt? Leited fyrſt

Guds Rijkes/og hans Riettlætis/ꝛ mū ydur allt þetta tilleggiaſt.

Eodem Cap. A.

Nær þu bidſt fyrer/ þa gack jnn j þinn Suefnkofa/og ad lyktum þijnum Dyrum bid þu Fødur þinn ſem j Leynum er/ Og Fader þinn ſa j Leyne ſier/ mun þier þad openberlega aptr giallda.

Þuiad Fader ydar veit huørs þier hafed Þørf/ ædur enn þier bidied hañ/ Af þui ſkulu þier ſo bidia.

Eodem Cap. B.

Fader vor þu ſem ert a Himnum/ Helgeſt Nafn þitt/ Til kome þitt Rijke. Verde þinn Vilie ſo a Jørdu ſem a Himne. Gief oſſ i Dag vort Daglegt Braud. Og fyrerlæt oſſ vorar Skullder/ſo ſem vier fyrerlætum vorum Skulldunautum. Og jnnleid oſſ ecke j Freiſtne/ Helldur frelſa þu oſſ fra Jllu/Þui ad þitt er Rijked/Mætturen̄ og Dyrden/vm Allder Allda Amen.

Exodi 34. Cap. B.

Og þa Drotteñ gieck fram̃ fyrer hans Andlit / kallade Moyses / Drotteñ Drotteñ Myskunsamꝛ Gud ⁊ Naadugur/og Þolenmodur/og miøg Lÿknsamur og Trur/þu sem audsynir Myskun j þusund Lidu/⁊ fyrergiefur Misgiørdernar/Ranglæted ⁊ Syndernar.

Deutronomÿ. 9. Cap. D:

Drotteñ Drotteñ/fordiarfa ecke þitt Folk/og þÿna Arfleifd/sem þu frelsader med þÿnum mykla Krapte.

Esaie 64. Cap. E.

Enn þu Drotteñ/þu ert vor Fader vier erum Leireñ/ þu ert vor Leirpotta Smidur/og vier aller erum Verked þinna Handa.

Drottenn/ Reidstu ecke of miøg/ og minstu ecke eilÿflegana a vorar Synder/ Alÿttu þad helldꝛ/ad vier aller saman erum þitt Folk.

Psalmo. 25. Cap. B.

Minstu Drotteñ þinna Myskūsemda/⁊ þinnar Giæsku sem vered hefꝛ fra vpphafe Veralldar.

Eſaie 64. Cap. C.

Þu Drotten̄ ert vor Fader / og vor Frelſare/ Þegar fyrer langre æfe er þad þitt Nafn.

Pſalmo 9. C.

Þar fyrer treyſta þeir a þig/ ſem þitt Nafn þeckia/ Þuiad þu yfergiefur ecke Drotten̄ þa ſem þÿn leita.

Danielis 9. Cap. E.

Vpplwk þu þÿnum Augum/ og ſia þu huørſu þad vier erum j eyde lagder/ og ſu Borgen̄ ſem epter þÿnu Nafne er køllud. Þuiad vier liggium fyrer þin̄e Augſyn med voru Bænaakalle/ ecke fyrer ſaker vors Riettlætis / helldur vegna þinnar mÿkellrar Myſkunſeme. Drotten̄ heyr þu/ Drotten̄ vertu Myſkunſamur/ Drotten̄ hygg nu ad/ og giør þad/ og drag þad nu ecke leingur vndan̄/ þÿns ſialfs vegna/ minn Gud/ Þuiad þÿn Borg og þitt Folk er nefnt epter þÿnu Nafne.

Num-

Numeri 20. Cap.

Drottenn Gud heyrdu Hroop þeſſa þÿns Folks/ og gief oſſ Bruñ þeſſ lifanda Vats.

Nehemie 9. Cap. C.

Þu vor Gud ert Nadugur/ Myſkūſamur & Þolenmodr/ af mÿkellre Myſkunſeme/ og yfergafſt oſſ ecke.

Pſalmo 44. D.

Stattu vpp Drotteñ og hialpa oſſ/ Frelſa þu oſſ fyrer ſaker Nafns þÿns.

Pſal. 79. A.

Minſtu ecke a vorar hinar gømlu Miſgiørder/ Myſkuna þu oſſ ſnarlega þuiad vier erum miøg Farader ordner.

Eodem B.

Hialpa þu oſſ Gud vor Hialpare/ fyrer Dyrdar ſaker þÿns Nafns/ Frelſa þu oſſ og fyrergief þu oſſ vorar Synder/ fyrer þÿns Nafns ſaker.

Pſal. 86. A.

Þu Drottrñ ert godur og lyknſamur og næſta myſkunſamur/ vid alla þa er þitt Nafn akalla.

Var-

Baruch 2. Cap. B.

Neyr Drotteñ vora Bæn/ og vora Gratbeidne/ Og hialpa oſſ vegna Nafns Þijns.

Baruch 3. Cap. A.

Bænheyrdu og vertu Myſkunſamur Drotteñ/ Þuiad vier høfum ſyndgaſt j mote þier.

Judith 7. Cap. D.

Vier høfū ſyndgaſt med vorum Forfedrum/ Vier høfum miſgiørt og høfū vered ogudleger/ Enn þu ert myſkunſamur/ Þar fyrer vertu oſſ nædugur.

Pſalmo 5. B:

Læt þa alla glediaſt meiga ſem treyſta vppa þig/ eilijflega læt þu þa fagna/ Þuiad þu verndar þa/ og læt þa glada vera j þier/ ſem þitt Nafn elſka.

Tobie 3. Cap. A.

Riettlatur ertu Drotteñ minn/ ꝛ allar giørder þijnar eru riettar/ ꝛ einſømū Godgirne/ ꝛ Tru.

Eodem C.

Bleſſad ſie Nafn þitt Drotteñ/ ſem ert Gud Fedra vorra/ Þuiad þegar þu reideſt/þa tiaer þu Nꜳd og Godgirnd/ og j Hrygdeñe fyrergiefur þu Syndernar þeim er þig akalla.

Eodem D.

Enn þad veit eg ſannarlega/Þeim ſem Gude þionar mun epter Freyſtingena veitaſt Huggun/ og mun hann af Hrygdenne frelſadur verda/ ꝛ epter Hirtingena finnur hann Myſkun. Þuiad þu hefur ønguа Þocknan a vorre Gløtun/ Og epter Ouedrattuna lætur þu Solena ſkijna/og epter Grꜳt og Kueinan bleſſar þu oſſ med Føgnude rijkuglega. Þijnu Nafne ſie eilijft Lof og Dyrd/þu Gud Iſrael.

Pſalm 145. D.

Drotteñ er øllum nalægur þeim hañ akalla/ øllum þeim ſem hann med Aluøru akalla.

Pſalm. 4. A.

Bænheyr þu mig þa eg kalla a þig

Gud mitt Riettlæte/ ſa ed mier Huggun veiter j Harmkuælinguñe/ myſkuna þu mier/ ꝛ heyr mÿna Bæn.

Pſal. 31. E.

Læt þu mig ecke Drotteñ til Skam̃ ar verda/ þuiad eg akalla þig.

Pſal. .118. A:

Vt j Hørmunguñe akallade eg Drotteñ/ og Drotteñ bænheyrde mig/ ꝛ veitte mier Huggun.

2. Libro Reg:. 22. Cap. A.

I minne Neyd kallade eg a Drotteñ/ og hroopade til mÿns Guds/ og hañ heyrde mÿna Rauſt/ af ſÿnu Muſtere/ og mitt Kall kom fyrer hann/ til hans Eyrna.

Pſal. 143: B.

Þinn godur Ande hann leidde mig a riettum Veige/ Drotteñ endurlÿfga þu mig fyrer þÿns Nafns ſaker/ leid þu Sælu mÿna vt af Hørmunguñe þÿns Riettlætes vegna/ ꝛ fyrerfar Ovinum mÿnum þiñar Myſkunar vegna.

Para-

2. Paralip. 20. Cap. B.

Nær ed nockur Olucka/ Suerd/ Refſing/ Drepſott edur Hallære kiemur yfer oſſ/ þa ſkulum vier ſtanda j þeſſu Hwſe/ fyrer þier (þuiad þitt Nafn er j þſſu Hwſe) og kalla til þijn j vorre Neyd/ þa vilier þu bænheyra ꝛ hialpa oſſ.

Eodem Cap. C.

Vier vitum eige huad vier ſkulum giøra/ Helldur rennum vier vorū Augum til þijn.

Jerem. 16. Cap. D.

Drotteñ/ Þu ert minn Styrkur og Kraptur/ og mitt Athuarf j Neydeñe.

Pſal. 59. C.

Enn eg vil vt af þinne Magt ſyngia/ og arla prijſa þijna Myſkunſeme/ Þuiad þu ert mijn Hialparuernd og Athuarf j minne Neyd.

Þier minn Gud vil eg Lof ſyngia/ þuiad þu Gud ert mijn verndar Hlijfd/ og minn Myſkunſamur Gud.

Pſal. 119. X.

Þijn Myſkun hlytur mijn Huggun ad vera/ epter þui ſem þu hefur þijnum Þion fyrerheited.

Lꜳt þijna Myſkun koma yfer mig/ ſo ad eg life/ þuiad eg hefe Lyſting til þijns Løgmꜳls.

Pſal. 60. B.

Veit þu oſſ Fullting j Hørmungenne/ þuiad Mannleg Hialp er ad ønguo nyt. Med Gude vilium vier Hreyſteuerk giøra/og hann ſialfur mun vora Ovine vnderleggia.

Pſal. 77. A.

A mijnum Motgangs tijma leita eg Drottins/ Mijnar Hendr vppriette eg a Nꜳttarþele/og læt ecke af/ Þuiad Sꜳla mijn vill ſig ecke hugga lꜳta.

Michæ 7. Cap. B.

Enn eg vil leita til Drottens/ ⁊ bijda epter Hialpræde mijns Guds/ Minn Gud mun heyra mig.

Eſa. 33. Cap. A.

Drottenn myſkunna þu oſſ/ Þuiad þijn

bijdum

bÿdū vær/ Verku vor Armleggur ſnemma Morguns/ ꝛ vort Hialpræde a hørmungar Tÿmanum.

Eſa. 64. Cap. D.

So hefur þad og eirnenn ecke neitt Auga ſied/ vtan þitt/ Gud/ huad þa mū ſkie/ ſem vppa þig vona.

Eccleſiaſt: j Bæn ſiñe A.

Þu hefur frelſad mig epter þinne margfalldlegre Myſkun af Grenian þeirra er mig villdu ſuelgia/ af Hende þeirra er ſoktu epter mÿnu Lÿfe/ af mørgum Harmkuælum þar eg læ.

Eſa. 25. Cap. A.

Þu ert Styrkleikur Lÿtilmagnans/ Styrkleikur hins Veſala j Nørmungunne/ eitt Skiol fyrer Stormuedrenu/ eiñ Skugge fyrer ofur Hitanum.

Deut. 3. Cap. D.

Huørt er ſa nockr Gud/ a Himne ꝛ Jørdu/ ſem kunne ad giøra epter þÿnum Verkum/ ꝛ þÿnu Magtaruellde?

Eſa. 12. Cap. A.

Eg þacka þier Drotteñ/ ad þu varſt reidur vppa mig/ og þad þijn Reide hefur vmuendt ſier/ og hefur Hugſualad mier.

Sia þu/ Gud er minn Hialpare/ eg em ohræddur ꝛ offaſt eige/ Þuiad Gud Drotteñ er minn Styrkur/ og miñ Lofpſalmur/ ꝛ mitt Hialpræde.

Jerem. 17. Cap. V.

Aller þeir ſem þig yfergiefa/ þr hliota til Skam̃ar ad verda/ Og þeir hiner frahorfnu ſkulu j Jørdena ſkufaſt. Þuiad þeir yfergiefa Drotteñ/ ſem er Vppſpretta hins lifanda Vatſins.

Pſal. 85. V.

Audſyn þu oſſ Drotteñ þijna Myſkunſeme/ og gief oſſ þitt Hialpræde.

Pſal. 84. V.

Drottenn Gud Allſheriar/ heyr þu mijna Bæn/ og læt þier þad ſkiliaſt/ Gud Jacob.

Pſal. 25. V.

Minſtu Drotteñ þinna Myſkunſem
da/

da/ og þinnar Giæſku ſem vered hefur fra Vpphafe Veralldar.

Minſtu ecke a Synder minnar æſku og a mÿnar Miſgiørder/ Helldur minſt þu mÿn epter Myſkunſeme þiñe/ og fyr er þinnar Godgirndar ſaker.

Drotteñ er Godur og Riettferdugur þar fyrer leidrietter hañ hina Syndugu a Veigenum.

Pſal. 51. A.

Myſkuna þu mier Gud epter mÿkell re Myſkunſeme þinne/ ⁊ epter mÿkeleik Myſkunſemda þiña/ þa afma þu mitt Ranglæte.

Eodem B.

Burt ſnu þÿnu Andlite fra mÿnum Syndum/ og afmæ þu allar mÿnar Miſgiørder.

Hreint Hiarta ſkapa þu Gud j mier ⁊ gief mier nyañ ſtyrkuañ Anda.

Kaſta mier ecke j burt fra þÿnu Auglite/ og tak ecke þinn Heilagañ Anda j fra mier.

Pſalmo 40. C.

Enn þu Drottenn ſnu ecke þinne Myſkun fra mier/ Lættu þÿna Myſkunſemd og ſannleiks Dyrd jafnañ vard ueita mig.

Pſal. 69. C.

Enn eg (Drotteñ) bid til þÿn j hag kuæmelegañ Tÿma/Gud/Fyrer mÿkeleik Myſkunar þinnar/þa heyr þu mig j Sannleika þÿns Hialprædis.

Eodem D.

Bænheyr þu mig Drotteñ/þui þÿn Myſkū er huggunarſamleg/Snu þu þier til mÿn/epter mÿkeleik Myſkunſemda þinna.

Og hyl ecke Andlit þitt fyrer Þion þÿnum/ þuiad eg kuelſt/ Heyr þu mig ſnarlega.

Pſal. 86. C

Enn þu Drotteñ Gud miñ ert milldur og Myſkunſamur/Þolenmodur/og mÿkellrar Myſkunſemdar/og ſañarlega Lÿttu til mÿn/ og myſkuna mier/ ſtyrk

Þræl þinn med þijnum Krapte ꝛ hialpa þu Syne þinnar Ambættar.

Jone 4. Cap. A.

Eg veit ad þu ert Nædugur/ Myſkunſamur/ Þolenmodur/ og Giæſkufullur/ ꝛ lætur þig angra þad Vonda.

Pſal. 6. A.

Myſkuna þu mier Drotteñ/ þuiad eg em veykur/ Lækna þu mig Drotteñ/ af þui ad mijn Bein eru ſkielfd.

Og mijn Sæla er og næſta miøg hrelld. O þu Drottenn huørſu leinge? Snu þu aptur Drotteñ/ og hialpa minne Sælu/ Frelſa þu mig fyrer þinnar Myſkunar ſaker.

Pſal. 109. C.

Eun þu Drotteñ Drotteñ/ Vertu med mier/ fyrer þijns Nafns ſaker/ Þui ad þijn Myſkunſeme er mijn Huggun. Frelſa þu mig/ þuiad eg em fatækur og Farædur/ mit Hiarta er ſundurkramed j mier.

Eodem D.

Og eg hlyt þeirra Athlæe ad vera/ nær ed þeir ſia mig/ þa ſkaka þeir Høfud ſÿn/ Veit mier Hiaſtod Drottenn/ Gud minn hialpa mier epter Myſkunſemd þinne.

Pſal. 119. XVI.

Giør þu vid þiñ Þion/ epter Myſkun þinne/ og kienn mier þÿnar Riettlætingar.

Apocal. 15. Cap. B.

Huør ſkyllde þig eige hrædaſt Drotteñ/ ꝛ mykla þitt Nafn? Þuiad þu eiñ ert Heilagur.

Daniel 9. Cap. B.

Þu Drotteñ ert Riettlætur/ enn vier meigum ſkam̃aſt vor/ fyrer þad ad vier høfum a mote þier broted/ enn þÿn (Drotteñ vor Gud) er Myſkunſemeñ ꝛ Fyrergiefningeñ.

Pſal. 115. A.

Eige oſſ Drotteñ/ eige oſſ/ helldur þÿnu Nafne gief þu Dyrdena/ vegna þinnar Myſkunar/ ꝛ Sañleiks ſaker.

Apocalipſis 4. Cap. D:

Þu Drotteñ ert verdugur ad medtaka Dyrd og Heidran og Krapt/ Þuiad þu hefur alla Hlute ſkapad/ z fyrer þiñ Vilia vrdu þeir/ z eru ſkapader.

2. Machabeor. 1. Cap. F.

Drotteñ vor Gud/ þu ſem ſkapader alla Hlute/ og ert hrædelegur/ Styrkur og Riettlætur og Myſkunſamur/ z alleina ſa riette Kongur og Smurdur/ Þu ſem alleina giefur allar Gæfur/ Þu ſem alleina ert Riettlætur Almættugur og Eilÿfur/ þu ſem frelſader Iſrael af ollu Illu.

Sapientie 16. Cap. A.

Þuiad huorier ſem ſneru ſier ad þui Teikne (Þad var Eyrormureñ) þr vrdu heilbrigder/ Ecke fyrer þ a hút þr horfdu/ Helldr fyrer þig þu Hialpare allra.

Eodem Cap. B.

Þuiad þÿn Myſkunſeme vardueitte þa/ z giorde þa heilbrigda.

Eodem Cap. B.

Þui,

Þuiad huorke Jurter nie Plæſtur læknade þa/ Helldur þitt Ord Drotteñ/ ſem læknar alla Hlute.

Jerem. 32. Cap. C.

Drotteñ Drotteñ/ Sia/ þu giørder Himen og Jørd/ Fyrer þinn hiñ mykla Krapt/ ꝛ fyrer þinn vtriettañ Armlegg ꝛ þar er eingeñ Hlutur omøgulegur fyrer þier/ þu ſem giører Myſkunſeme j margar Þuſunder.

Geneſis 18. Cap. B.

Er Drottne nockur Hlutur omøgulegur?

Numeri 11. Cap. E.

Er þa Hønd Drottens ſtutt orden?

Job 42. Cap. A.

Jeg medkienne/ ad þu formætt alla Hlute/og ad þar er eingeñ Þanke folgenn fyrer þier.

Sapient. 16. Cap. B.

Þui þu hefur Magt bæde yfer Lijfenu ꝛ yfer Daudanum/Og þu leider of an til Heluijtes Porta/og þu leider burt þadan aptur.

Sapie. 11. Cap. D.

Enn þu myſkunar øllum/ Þui þu hefur Magt yfer øllum Hlutum/ ꝛ vmlijdur Mannaña Synder/ſo ad þeir ſkulu betra ſig/ Þui þu elſkar allt þad ſem til er/ ꝛ eige hatar þu neitt af þui/ ſem þu hefur giørt. Enn þu hlijfer øllum Hlutum/ þuiad þeir heyra þier til Drotteñ/þu ſem elſkar Lijfed/og þiñ oforgeingelegur Ande er j øllu.

Pſal. 31. F.

Huørſu mijkel er þijn Godgirne /huøria þu hefur geymt þeim ſem þig ottaſt? og veiter þeim ſem treyſta a þig j manna Auglite?

Sapie: 15. Cap. A.

Enn þu vor Gud ert Aſtwdlegur/ Trwfaſtur og Þolenmodur/ ꝛ þu ſtiornar øllum Hlutum med Myſkunſeme.

Enn þig ad þeckia/þad er þad fullkomna Riettlæted/ Og þijna Magt ad vita/ er Root þeſſ eilijfa Lijfſins.

Sapi. 12. Cap. B.

Þui þar er eingen̄ Gud vtan þu/ ſa ſem Vmhyggiu hefur allra Hluta.

2. Paral. 6. Cap. C.

Drotten̄ Gud Jſrael/ þar er eingen̄ Gud þier lijkur/ huørke a Himne nie a Jørdu/ þu ſem helldur Sꜳttmꜳlan̄ og Myſkunſeme vid þijna Þienara/ þa ſem̄ ganga fyrer þier af øllu Hiarta.

Miche. 7. Cap. D.

Huar er ſoddan̄ ein̄ Gud ſem þu ert? Huør ed fyrergiefur Syndernar/ og forlætur Miſgiørningana/ þeim ſem epter eru af hans Arfleifd. Han̄ framhelldur ecke ſinne Reide æfenlega/ þui han̄ er Myſkunſamur.

Pſal. 57. B.

Þuiad þijn Myſkunſeme er ſo vijd ſem Himenen̄ er/ Og þinn Sannleikur ſo vijdur ſem Skyen̄ ganga.

Joel 2. Cap. D.

Drotten̄/ Þyrmdu þijnu Folke/ og

lꜳt

læt þijna Arfleifd ecke verda til Smænar/ ſo ad Heidingiar drottne yfer þm̄.

Pſal. 57. A

Myſkuna þu mier Gud/ myſkūa þu mier/ Þuiad a þig treyſter Sæla mijn og vnder Skugga þinna Vængia hef eg mitt Athuarf/ þar til ad ſu Ogiæfa er vmlideñ.

Pſal. 17. B.

Audſyn þijna daſamlega Goodgirne/ þu Hialpare þeirra ſem a þig treyſta/ j giegn þeim ſem ſetia ſig vpp j mote þinne hægre Hende.

Pſal. 28. B.

Drotteñ er minn Styrkleike/ ⁊ miñ Hlijfdarſkiølldur/ a hann vonar mitt Hiarta/ ⁊ em eg holpeñ. Og mitt Hiarta þad er gladuært/ ⁊ j mijnum Lofſøng vil eg hønum þacker giøra.

Pſal. 36. B.

Gud/ huørſu dyrmæt ad er þijn Myſkun? So þad Mannaña Syner hafa Trauſt vnder Skugga þiña Vængia.

Pſal-

Pſal. 62: B.

Hia Gude er mitt Hialpræde/ mijn Dyrd/mijn Styrktarhella/mitt Trauſt er a Gude.

Job 13. Cap. C:

Enn þo hann mig deyde/ þa vil eg ſamt j hønum vona/ þo vil eg ſtraffa mijna Vegu fyrer hønum.

Pſal. 31. A.

A þig Drotteñ treyſte eg/ læt mig alldrei til Skam̄ar verda/ Frelſa mig þijns Riettlætis vegna.

Pſal. 73. D.

Sia þu/ Ad þeir ſem fra þier ſnuaſt munu fyrerfaraſt/ Og þu glatar þeim øllum ſem Horaner drygia a mote þier.

Enn þad er mijn Glede/ ad eg helld mig til Guds/ og eg ſet mitt Trauſt a Drotteñ Drotteñ/ ad eg kuñgiøre ſo øll hn̄s Verk.

Pſal. 16. A.

Varduent mig Gud/ þuiad eg treyſte

vppa þig. Eg ſagda til Drottens/Þu ert Drotteñ/eg hlyt ad lijda fyrer þijnar ſaker.

Pſal. 18. A.

Hiartkiærañ hefe eg þig/ Drottenn minn Styrkleike/ Drotteñ mitt Hlijfdar biarg/mitt ørugt Vijge/minn Frelſare/minn Gud/mitt Trauſt a huørt eg treyſte/ Mijn Berndarhlijfd/ og Horn mijns Hialprædis/ꝛ mitt Athuarf.

Pſal. 23. A.

Drottenn er minn Hirder / Og mig mun ecke neitt breſta.

Pſal. 25. A.

Til þijn Drottenn forleinger mig. Miñ Gud/a þig treyſte eg/læt mig ecke til Skam̃ar verda.

Pſal. 25. D.

Læt mig ecke til Skam̃ar verda/þui ad eg treyſte a þig.

Eſa. 50. B.

Drotteñ Drotteñ hialpar mier/ þar fyrer verd eg ecke til Skam̃ar.

Pſal. 118. A.

Drotteñ er medur mier/ Þar fyrer hrædunſt eg ecke/ Huad meiga mier Meñerner giøra?

Drottenn er med mier/mier til Hialpar/ Og eg mun ſia mÿna Lyſting a Ovinum mÿnum.

Pſal. 71. A.

Drotteñ vert mier ørugg Hlÿf/ ſo eg meige þangad ætÿd Hæles leita/ þu ſem lofad hefur mier ad hialpa.

Dan. 6. Cap: G.

Drottenn hann er einn Frelſare og Hialpare j Neydeñe.

Pſal. 40. D.

Eg em Fatækur og Farædur/ enn þu Drottenn ber Ahyggiu fyrer mier/ Þu ert minn Hialpare og Frelſare/ miñ Gud ſeinka þu ecke.

Pſal. 31. A.

Vertu mier ørugt Biarg ⁊ Vÿge/ ſo ad þu frelſer mig/ Þuiad þu ert mitt Biarg/ og mitt Vÿge/ og fyrer þÿns Nafns ſaker þa leid þu mig/ ⁊ ſtyr mier

Naba-

Eg vil gledia mig j Drottne og fagna j Gude mijnum Lauſnara/ Þuiad Drotten̄ Gud er minn Styrkur/og han̄ mun giøra mijna Fætur ſem Hiorta Fætur/ Og hann ſkal færa mig j Hæðena/ ſo eg ſkal ſyngia a mitt Hliodfære.

Pſal. 144. A.

Mijn Myſkun og minn Kaſtale/ mijn Hlijfd ꝛ min̄ Frelſare/min̄ Skiølldur/ vppa huørn eg treyſte/ ſa ed Lydſkylldar mitt Folk vnder mig.

Dan. 9. Cap. A.

Gud Drotten̄ minn/Þu hinn mykle og hrædelege Gud/halldande Sattmaalan̄ og Myſkunſeme vidur þa ſem þig elſka/og þijn Bodord vardueita. Vier høfum ſyndgaſt og giørt jlla/ vier høfum vered Ogudleger.

Pſal. 63: A.

Þijn Myſkun hun er betre enn Lijfed. Mijnar Varer þær lofa þig.

Harmagrat Jeremie 3. Cap. B.

Mÿn Von er Drotteñ.

Myſkun Drottins er þad/ ad vier erum ecke ølldungis vtgiørder/ hans Myſkunſeme hefur eñ nu ønguañ Enda/helldur er hun ny huørn Morgun.

Drottenn er mitt Hlutſkipte/ ſeiger mÿn Sæla/ Þar fyrer vil eg vona til hans/ þuiad Drottenn er æſtſamlegur vid þa ſem vona epter hønum/ og þeim Sælum ſem leita ad hønum.

Eodem Cap. C.

Drottenn burt rekur ecke eilÿflega/ helldur ſo/ hann hrygger ad vÿſu/ enn hann tiaer ſÿna Myſkunſeme aptur/epter mÿkeleik ſiña Myſkunſemda/ þuiad hann plæagar/ ⁊ hrygger Manneñ ecke vt af Hiarta.

Pſal. 69. D.

Hialpa þu mier burt wr þeim Saurendønum/ ſo ad eg ſøckue eige nidur/ Ad eg ſo frelſadur verde j fra þeim ſem mig hata/⁊ j burt wr Diupe Vatnaña.

Pſal. 41. A.

Eg ſagda/ Drotteñ myſkuna þu mier/ lækna þu Sæl mÿna/ þuiad eg hefe ſyndgaſt a mote þier.

Jerem. 17. Cap. B.

Drotteñ lækna þu mig / þa verd eg heilbrigdur/ Hialpa þu mier/ þa em eg holpeñ/ þuiad þu ert minn Lofſtÿr.

Pſal. 32. B.

Eg ſagda/ Jæta vil eg Drottne mÿnar Yfertrodſlur/ þa fyrergafſtu mier þañ Miſuerknad minnar Syndar.

Eſaie 38. Cap. C.

Enn þu hefur mÿna Sælu Hiartnæmelega ad þier teked/ ſo ad hũ fordiar fadeſt eige/ Þuiad þu fleyger øllum mÿnum Syndum yfer Bak þier aptur.

Pſal. 31. B.

Eg gled mig/ og em gladuær yfer þinne Myſkunſeme/ Þuiad þu alÿtur mÿna Eymd/ og þecker Sælu mÿna j Mootgangenum.

Pſal. 18. C.

Fyrer þig fæ eg Strÿdsfolked vid

Velle lagt/ Og fyrer minn Gud/ yfer Steinueggen̄ komeſt.

Gene. 32. Cap. B.

Minne er eg allre þeirre Myſkun/ ꝛ øllum þeim Sannleika/ ſem þu hefur veitt þÿnum Þienara.

Jeſus Syrach 36. Cap. D.

Heyr þu Drotten̄ Bæner þeirra er a þig kalla/ epter Bleſſan Aarons/ yfer þinn Lyd/ ſo ad aller þeir ſem a Jørdu byggia vidurkienne/ ad þu Drotten̄ ert eilÿfur Gud.

Pſal. 80. A.

Gud/ hugga þu oſſ/ og auglys þitt Andlit/ og mun̄u vier þa hialpaſt.

Jerem. 14. Cap. B.

Enn þu Drottenn ert þo a medal vor/ ꝛ vier nefnunſt epter þÿnu Nafne/ Yfergief þu oſſ ecke.

Pſal. 123. A.

Vertu oſſ myſkunſamur Drottenn/ vertu oſſ myſkunſamur/ Þuiad vier erum miøg hladner af Forſmaan.

Jone

Jone 2: Cap. A.

Eg kallade til Drottins j minne Neyd/ og hann ſuarade mier/ Eg hroopade wr Kuide Heluijtis/ og þu heyrder mijna Bæn.

1. Paral. 22. Cap. B.

David ſagde/ Miøg þreyngiūſt eg/ Enn þo kys eg ad falla j Hønd Drottins/ Þuiad hans Myſkun er miøg mijkel/ Enn ecke vil eg falla j Mannaña Hendur.

1. Bok Samuel 3. Cap. D.

Hann er Drotteñ/ Hann giører huad hønum er þeckt.

Pſal. 116. A.

Fiøtraner Daudans vmkringdu mig/ Heluijtis Angiſt hafde ſnorted mig/ Eg ratade j Eymd ꝛ Neyd.

Eodem Cap. B.

Enn eg kallade a Nafn Drottins/ O Drottenn frelſa þu Sælu mijna/ Drotteñ er Lijknſamur og Riettferdugur/ og vor Gud hann er Myſkunſemur.

Pſal. 38. B.

Drottenn/ fyrer þier er øll mijn Aſtundan/ z mijn Anduarpan er þier eige okunnug.

Apocalipſis 5. Cap. C:

Þu Drotteñ ert verdugur ad medtaka Bokena/ og vpp ad briota hennar Innſigle/ Þuiad þu ert Lijflaateñ/ og hefur Endurleyſt oſſ med þijnu Blode.

Baruch 2. Cap. C.

Og þu Drotteñ vor Gud/ hefur harla Naadarſamlega/ og epter mijkeleika Myſkunſemdar þiñar vid oſſ høndlad.

Matth. 16. Cap. C:

Þu ert Chriſtur Sonur Guds lifanda.

Johañ. 11. Cap. C.

Eg true ad þu ſiert ſa Chriſtur Sonur Guds/ ſem j Heimeñ ſkal koma.

1. Eſdre 9. Cap. D.

Og ſøkum alls þeſſ ſem nu er komed yfer oſſ/ fyrer vorra vondra Miſgiorninga ſaker/ og ſøkum vorra ſtorra Synda/

da/ þa hefur þu vor Gud þyrmt vørum Illſkum/ og gieſed oſſ eina Frelſan/ ſo ſem þ ſtendur fyrer vorum Augū ꝛc.

Luc. 18. Cap. C.

Gud/ vertu mier Syndugum lÿknſamur.

Luc. 15. Cap. D.

Fader/ eg ſyndgade j Himineñ/ ꝛ fyr er þier/ Þui er eg eige verdugur ad kall aſt þinn Sonur/ Giør mig þui ſem eiñ af þÿnum Leigumønnum.

Luc. 17. Cap. C.

Onyter Þionar eru vier/ Hvad vier attum med Skylldu ad giøra/ þad giør du vier.

Marci 9. Cap. D.

Herra/ eg true/ Hialpa þu minne Vantru.

Matth. 9 Cap. D.

O Þu Sonur Dauÿds myſkuna þu ockur.

Pſal. 36. C.

Hia þier er Lÿffſins Vppſprettubruñ

urenn/ Og j þijnu Lioſe ſiaum vier Lioſed.

Pſal. 42. A.

Lijka ſem þad Hiorteñ langar epter feſku Vatne/ ſo kallʳ mijn Sæla/ Gud/ til þijn. Mijna Sælu hana þyſter epter Gude/ epter þm̃ lifanda Gude/ Huønar mun eg þangad komaſt/ ad eg ſiae Guds Andlit?

Eſa. 26. Cap. B.

Af Hiarta girnunſt eg þijn a Nottunne/ Þar ad auk med mijnum Anda j mier/ vakna eg ſnem̃a til þijn.

2. Paral. 33. Cap. C.

Enn ſm̃ Manaſſes var komeñ j þa Angiſt/ þa bad hann til Drottins ſijns Guds/ og audmykte ſig miøg fyrer Gude ſinna Fedra/ akallade og bad hann. Og Gud heyrde hans Bæn/ og færde hann aptur j Jeruſalem j ſitt Rijke/ Þa medkiende Manaſſes/ ad Drotteñ være Gud.

wr Bæn Manaſis

Þar fyrer beygie eg nu Knie mÿns Hiarta/og bid þig Drottenn vm Nꜳd. Drottenñ eg hef ſyndgaſt/og eg medkienne mÿnar Miſgiørder. Eg bid og gratbæne þig/ Fyrergief þu mier Drottenñ/ ꝛ lꜳt mig ei fyrerfaraſt j mÿnum Syndum/ꝛ lꜳt Straffed ecke eilÿflega liggia a mier/ Helldur hialpa mier Omaklegum/ epter þinne mÿkellre Myſkunſeme/ þa vil eg vegſama þig alla mÿna Lÿfdaga/ fra Eilÿfd til Eilÿfdar.

Johañ. 1. Cap. A.

J Vpphafe var Ord/ og þad Ord var hia Gude/ og Gud var þad Ord. Þad ſama var j Vpphafe hia Gude. Aller Hluter eru fyrer þad giørder/ og ꜳn þeſſ er eckert giørt/ huad giørt er. J þui var Lÿfed/ og Lÿfed var Lios Mannañа.

Eodem B.

Hann kom til ſinnar Eignar/ Og hans ſialfs medtoku hann eige. Eñ ſo marger ſem hann medtoku/ Þa gaf hañ þeim Magt Guds Børnum ad verda/ þeim er a hans Nafn trua.

Apocal. 1. Cap. B.

Nū þuode oſſ af Syndønum j ſijnu Blode. Og hefur giørt oſſ til Konunga/og Kiennemaña/fyrer Gude og ſijnum Fødur/ Þeim hinum ſama ſie Dyrd og Valld/ vm Allder Allda ad Eilijfu Amen.

Romanos 5. Cap. B.

Fyrer þad prijſade Gud ſinn Kiærleika vidur oſſ/j þui/ 'ad Chriſtur hefur fyrer oſſ daed/þa þegar vier vorum ſynduger. Fyrer þad verdum vier og myklu meir frelſader af Reidenne/fyrer ſialfan hann/ af þui vier erum Riettlæter ordner j hans Blode.

Actor. 10: Cap G.

Af þeſſum bera aller Spameñ Vitne/ ad fyrer hans Nafn ſkulu aller þr ſem a hann trua medtaka Syndanna Fyrergiefning.

Actor. 13. Cap. F.

Fyrer Þui ſie ydur vikurlegt/ gooder Menn og Brædur/ Þad ydr bodaſt fyrer Þennañ Syndanna Fyrergiefning/ og af øllu Þui/ huøriu Þier gætud ecke riettlæter orded fyrer Moſes Løgmæl. Enn huør hañ truer a Þeñañ (Jeſum) ſa er Riettlætur.

Rom. 8. Cap. A.

Þuiad huad Løgmælenu var omøgulegt/ Med Þui ꝥ kreinktiſt fyrer Nollded/ Þad giørde Gud/ ⁊ ſende ſinn Son j Lijking Syndugs Nollds/ og fordæmde Syndena j Nolldenu/ fyrer Syndena/ So ad Riettlætingen ſem af Løgmælenu heimteſt/ vppfylldiſt j oſſ/ ſem ei ganga epter Nolldenu/ helldur epter Andanum.

Actor. 15. Cap. B.

Helldur truum vier/ ad vier munum frelſaſt fyrer Næd Drottins Jeſu Chriſti/ med ſama hætte ⁊ Þr(Forfedurner.

Actor. 17. Cap. F.

Fyrer hann lifum veir/ hrærunſt/

og erum vær.

Actor. 4. Cap. B.

Chriſtꝛ er ſa Steiñ ſem wtſkwfadur er af ydur Vppbyggiurum/ Huør ed giørdur er ad Høfde Hyrningar. Og eige er i nøckrum ødrum Heilſugiøf. Þuiad þar er eckert annad Nafn giefed Himnenum vnder/ a medal Mañа/ j huøriu oſſ byriar Sæluholpnum ad verda.

Prouer. 18. Cap. B.

Nafn Drottens er hiñ ſterkaſte Herkaſtale/ Þangad flyr hinn Riettlæte ꝛ verdur holpeñ.

Johel 2. Cap. G.

Huør ſem akallar Nafn Drottens/ hañ ſkal holpeñ verda.

Eſa. 33. Cap. D.

Drotteñ er vor Domare/ Drottenn er vor Meiſtare/Drotteñ er vor Kongur/hann hialpar oſſ.

Pſal. 40. A.

Sæll er ſa Madur ſem ſetur ſijna

Von vppa Drotteñ/ og hann huør ad ecke ſnyr til hinna Siergoodu/og þeirra ſem Lygar vm Nønd hafa.

Pſal. C. A.

Þacked hønum/ Lofed hans Nafn. Þuiad Drotteñ hann er Liufur/ ⁊ hn̄s Myſkunſeme varer eilÿflegana/ ⁊ hans Sañleikur vm Alldur ⁊ æfe.

Pſal. 135. A.

Þacke þier Drottne vorum Gude ſm̃ ecke yfergiefur þa ſem hønum treyſta og oſſ hefur Myſkun veitt/ Lofed Drotteñ/ þui Drotteñ er Goodgiarn/ Lof ſynged hans Nafne/ þuiad hañ er ſætꝛ.

Jeſus Syrach 43. Cap. D.

Lofed og dyrked Drotteñ/ ſo mÿked ſem þier meiged/ þo er hañ eñ hærre.

Eſa. 44. Cap. D.

Lof ſyngie þier Himnar/ Þuiad Drottenn hefur Endurleyſt Jacob/ og er Dyrdarſamlegur j Jſrael.

Pſal. 103. A.

Lof ſeig þu Aund mÿn Drottne/ og

allt huad j mier er hans Heiløgu Nafne.

Lof ſeig þu Drottne Sæla mÿn/ og forgleym ei øllu þui Goodu hann hefur giort mier.

Huør ed fyrergiefur þier allar þÿnar Synder/ Og græder allar þÿnar Meinſemder.

Eodem B.

Þuiad ſo hætt ſem Himineñ er vpp yfer Jørdunne/ þa lætur hañ ſÿna Myſkunſeme mykla vera yfer þeim ſem hñ ottaſt.

Eodem C.

Lÿka ſem þad Fadereñ er Børnunum Lÿknſamur/ Eins þa er Drottenn Myſkunſamur vid þa ſem hann ottaſt. Þuiad hann veit huada Verkefne vier erum/ Hønum til Hugar kiemur/ þad vier erum Dupt Jardar.

Esa. 40. Cap. B:

Allt Holld er Hey/ Og allur þeſſ Goode er ſo ſem̃ Akurſins Blomſtur.

Heyed þad vppþornar/ Blomſtred viſnar/ Þui Ande Drottens blæs þar a. Jꜳ/ Folked er Heyed/ Heyed þad vpp þornar/ Blomſtred viſnar/ enn Orded Guds vors blijfur eilijflega.

Deut. 8. Cap. A.

Madurenn lifer ecke alleinaſta af Braudenu/ Helldur af øllu þui/ſem vt geingur af Muñe Drottens.

Prouer. 30. Cap. A.

Øll Guds Ord eru ſkiær/og eru Skiølldur fyrer þeim ſem a hñ treyſta.

Pſal. 145. D.

Drottiñ er Ricttferdugur j øllum ſijnum Vegum/ ⁊ Heilagur j øllum ſijnum Verkum/Drotteñ hann ſtydur alla þa ſem vid Falle er bwed/og reiſer vpp þa alla/ſem nidur eru ſlegner.

Eſa. 55. Cap. B.

Leited Drottins a medan hann mꜳ finnaſt/kalled a hann/ a medan hann er nalægur/ſa hinn Ogudlege lꜳte af ſijnum Veige/og Illuirkeñ af ſinne Huxan/ꝛ ſnue ſier til Drottens/ þa mun hn̄ myſkuna hønum/ ꝛ til Guds vors/ Þui ad j hia hønū er mÿkel Fyrergiefning.

Bok Spekeñar 1. Cap. A.

Huxed þad/ ad Drotteñ kann ad hialpa/ og hrædeſt hann aluarlega/ Þuiad hann lætur þa fiña ſig/ ſem ecke freiſta hans/ Og hann birteſt þeim/ ſem hønū ecke miſtreyſta.

Pſal. 34. C.

Hiner Rÿku munu vidþurfa/ ꝛ Hūgur lÿda/ Enn þeir ſem leita Drottins/ munu ønguan Skort hafa af allſkyns Gooda.

2. Paral. 30. Cap. B.

Þuiad Drotteñ ydar Gud er Nædugur og Myſkunſamur/ Og mun ecke ſnua ſijnu Auglite fra ydur/ ef þier ſnuied ydur til hans.

2. Paral: 15. Cap. A.

Og þa þeir ſnua ſier j ſinne Neyd til Drottens Guds Iſraels/ og leita ad hønum/ þa mun hann læta ſig finna.

Syrach

Syrach 34. Cap. C.

Þuiad þeirra Von ſtendꝛ af þeim/ ſem þeim kann ad hialpa.

Huør hann ottaſt Drottēn/þarf fyrer ønguu ad ſkielfaſt nie hræddur ad vera/þuiad Drottēn er hans Trauſt.

Eodem Cap. D.

Sæll er ſa ſem ottaſt Drottēn/vppa huad forlætur hann ſig? Huør er hans Styrkur? Augu Drottens ſia yfer þa ſem hann elſka. Hann er Volldugur Verndare. Stor Styrkur og Hlijfd j mote Hitanum/ ein Tialldbwd j mote Hita Middagſins/einn geymare j mote Raſenu/ ein Hialp j mote Fallenu/huør af Føgnude fyller Hiartad/og glatt giører Andlited/ og giefur Heilbrigde Lijf og Bleſſan.

1. Petri 3. Cap. B.

Þuiad Augu Drottins eru yfer Riettlætum/ꝛ hans Eyru til þra Bæna.

Pſal. 33. D.

Sia þu/ Augu Drottins eru yfer

Þm ſem hann ottaſt/ og yfer þeim ſem vona vppa hans Myyſkunſeme.

Pſal. 34. B.

Smacke þier/ og ſiaed huørſu Drotten hann er liufur. Sæll er ſa Madur huer ed a hann treyſter.

Pſal. 37. A.

Vona þu a Drotten̄/ og giær hid Gooda/ Bw þu j Landenu/ og leita þin nar Atuinnu ærlega.

Nahum 1. Cap. A.

Drotten̄ er einn Vandlætande Gud og hefnande/ Jæ/ Drotten̄ er hefnande og reidur. Drotten̄ er hefnande a ſÿnum Motſtøndørum/ og hann ſem ei ſkal gleyma þui a ſÿnum Ovinum. Drotten̄ er þolenmodur/ og miøg krøptugur/ fyrer huørium ad eingen̄ er ſaklaus.

Prouerb. 16. Cap. C.

Sæll er ſa ſem ſitt Trauſt hefur a Drottne.

Pſal: 147. B.

Drotten̄ hefur þocknan a þeim ſem

Hann ottaſt/ og a Þeim ſem vona vppa Hans Myſkunſeme.

Syrach 33. Cap. B.

Huør hann ottaſt Gud/ hann mun ecke neitt vont ſkie/ Helldur Þegar hañ verdur freiſtadur/ ſo mun hann ad nyu frelſtur verda.

Pſal. 115. B.

Huørier ed ottaſt Drottẽ/ Þeir vona eirnen a Drottẽ/ Hann er Þeirra Hialp og Skiølldur.

Syrach 2. Cap. B.

Þier ſ̄ Drottẽ otteſt/ voned til hans og treyſted hønum/ Þier ſem otteſt Drottẽ/ vænted hans Nadar/ ꝛ vÿked ecke af/ ſo Þier ecke til gruns ganged.

Eodem Cap: D.

Þeir ſem Drottẽ ottaſt/ giøra huad hønum lÿkar vel/ og Þeir ſem hañ elſka/ hallda Løgmaaled riettelega. Þeir ſem Drottẽ ottaſt reidubwa ſÿn Hiørtu/ og audmykia ſig fyrer hønum/ og ſeigia/ Beir vilium helldur j Hendur

Drottens falla/enn j Mannaña Hendur/þuiad hans Myſkunſeme er ſo mÿkel ſem hann ſialfur er.

Pſal. 62. B.

Voned a hañ alla Tÿma/ gott Folk Vtauſed ydar Hiortum fyrer hønum/ Gud hann er vort Trauſt/ Sela/ eilÿflega

Pſal. 37. G.

Enn Drotteñ hann hialpar Riettlætum/ Hann er þeirra Styrkur a hørmungar Tÿmanum/ Og Drotteñ mun hia þeim ſtanda/ ꝛ frelſa þa/ hañ mun j fra Ogudhræddum frelſa þa/ og þeim Hialp veita/ þuiad þeir treyſta a hañ.

Pſal. 32. C.

Sa hinn Ogudhrædde hefur margar Plagur/ Enn huør ed hann vonar a Drotteñ/ þann ſama mun Myſkunſeme Drottens vmkringia.

Pſal. 2. B.

Sæler eru þeir aller/ ſem a hñ treyſta

Jerem. 17. Cap. A.

Bøl

Bøluadnr ſie ſa Madur/ ſem hefur ſitt Trauſt a Mannenum/ og helldur Hollded fyrer ſinn ſtyrktar Arm/ Og j burt vijkꝛ fra Drottne med ſijnu Hiarta

Enn Bleſſadur er ſa Madur er treyſter a Drotteñ/og ſa ſem ad Drotteñ er hans Athuarf.

Pſal. 118. B.

Gott er þad ad treyſta vppa Drotteñ/og vona ecke vppa Mennena. Gott er ad treyſta vppa Drotteñ/ ꝛ vona ecke vppa Høfdingiana.

Prouerb. 29. Cap. D.

Fyrer Moñomum ad ottaſt/ giører Hrapan. Enn huør hann treyſter a Drotteñ verdꝛ verndadur.

1. Reg. 12. Cap. D.

Enn Drottenn yfergiefur ecke ſitt Folk/ fyrer ſøkum ſijns ſtora Nafns.

Pſal. 94. C.

Þuiad Drotteñ hann mun ecke forleggia ſitt Folk/nie helldur yfergiefa ſij̃na Arfleifd.

Jeſus Syrach 47. Cap. D.

Enn Drotteñ ſnere ſier ecke fra ſinne Myſkun/ z vmbreytte ecke ſijnu fyrerheitnu Verke.

Pſal. 125. A.

Huørier ed treyſta a Drotteñ/ þeir munu ecke falla/ helldur eilijflega ſtadfaſter blijfa/lijka ſm̃ Fialled Sion.

2. Paral. 20. Cap. D

Trued a Drotteñ ydar Gud/ ſo meige þier vera ohrædder/ Og trued hans Spamøñum/þa ſk ydꝛ allt vel luckaſt.

Habacuc. 2. Cap: A.

Sa Riettlæte lifer af Tru ſinne.

Rom. 4: Cap. A.

Abraham trude Gude/og þad er hønum reiknad til Riettlætis.

Eodem Cap. D.

Enn þad er ei einaſta ſkrifad fyrer hans ſaker/ad þad ſie hønum tilreiknad/helldur fyrer vorar ſaker/ þeim þad ſkal tilreiknad verda/ef vier truũ a þañ ſem Drotteñ vorn Jeſum Chriſtum vpp uakte af Dauda/ ſa er fyrer vorar Synder var ofurſelldur/ og fyrer vors Riettlætes ſaker er vppuaktur.

Epheſ. 2. Cap. D.

Chriſtur er komeñ og kuñgiørde ydur j Euangelio þañ Frid/ ydur ſem vor ud fiærre/ ⁊ hinum ſem nærre voru/ Þui ad fyrer hann høfum vier huørutueggiu Atgang/ j einū Anda/ til Fødurſins.

Rom. 5. Cap. A.

Af þui vier erum nu Riettlæter fyrer Truna/ þa høfum vier Frid hia Gude/ fyrer Drotteñ vorn Jeſum Chriſtū/ Fyrer huørn vier høfum og Tilgøngu j Trunne til þeſſarar Nædar/ þar vier jnne ſtøndum/ og hrooſum oſſ af Von þeirrar tilkomande Dyrdar/ er Gud mun giefa.

Rom. 10. Cap. A.

Þuiad Endalok Løgmælſins er Chriſtur/ til Riettlætis øllum þeim er a hann trua.

Eodem B.

Þui ef þu medkieñer Jeſum med þÿnum Munne. Þad hañ ſie Drotteñ/ z truer j þÿnu Hiarta/ þad Gud hafe hñ vpp vaked af Dauda/ þa mūtu hialpaſt

Eodem Cap. C.

Þuiad nær vier truum af Hiarta/ verdum vier Riettlæter/ og þa vier vidurkieñum med Muñenum/ verdum vier hialpleger.

Eſaie 28. Cap. D.

Huør a hañ truer/ ſa flyr ecke.

Ad Hebreos 10. Cap. E.

So lætum oſſ faſtliga hallda Vidurkieñing Vonarenñar/ og øruæntum eige/ Þuiad hann er tryggur ſa henne hefur fyrerheited.

Ad Hebre. 11. Cap. B.

Þuiad huør hann vill koma til Guds/ ſa hlytur ad trua þad/ ad hann ſie/ og þad hann mune Endurgialldare verda þeirra ſem hans leita.

Daniel 6. Cap. G.

Drottenn hann er einn Frelſare og

Naudhialpare/ og hañ giører Takn og Stormerke/ bæde a Himnū ꝛ a Jørdu.

Pſal. 121. A.

Drottenn hann vardueite þig j fra øllu Illu/ hann vardueite þÿna Sælu.

Drotteñ hann vardueite þÿna Vtgøngu og Inngøngu/ nu hiedan j fra og ad eilÿfu.

Pſal. 68. C.

Vier høfum einn Gud ſa er hialpar/ og þann Drotteñ Drotteñ/ ſem af Daudanum frelſar.

Pſal. 25. B.

Veiger Drottens eru ecke vtan Myſkunſeme og Sannleikur/ þeim ed hans Sattmæla ꝛ Vitnisburde geyma

Syrach 40. Cap. A.

Øll Verk Drottins eru harla god.

Pſal. 33: A.

Þuiad Orded Drottens er ſañarlegt og huad hann lofar/ þad efner hañ viſſulega/ Hañ elſkar Riettuÿſena ꝛ Domenn/ Jørdenn hun er full af Myſkun

Drott

Pſal. 84. C.

Þui Gud Drotten̄ er Sol og Skiølldur/ Drotten̄ er Naad z Heidur/ Hiner Riettferdugu munu ønguan Breſt hafa a neinu Goodu.

Pſal. 118. A.

Þacke þier Drottne þuiad hann er godur/ og hans Myſkunſeme varer eilijflegana/ Þad ſeige nu Jſrael/ Hans Myſkun varer eilijflegana.

Þad ſeige nu Hwſed Aaron/ Hans Myſkunſeme varer eilijflegana.

Þeir ſem ottaſt Drotten̄/ ſeige þad Hans Myſkunſeme varer eilijflegana.

Tobie 12. Cap. B.

Lofed/ z þacker giøred Himna Gude fyrer huørium Manne/ ad hann hefur ſynt ydur ſlijka Myſkun. Yfer Kongaña og Høfdingianna Raadū og leyndar Maalum ſkulu Menn þeigia/ Enn Guds Verk ſkulu Menn dyrdlega prijſa/ og openbera.

Syrach

Syrach 17. Cap. D.

Þar fyrer ſnu þier til Drottens/ og fyrerlæt þinn ſyndſamlegann Lifnad. Bid þu Drotteñ/og læt af jllu/ Halltu þier til hins Næſta/og ſnu þier fra Rangindum/ ꝛ hata af Alhuga Skær goda Villu.

Pſal. 130. A.

Iſrael vone vppa Drottenn/ Þt hia Drottne er Myſkunſeme/ og j hia hønum er nogleg Endurlauſn.

Og hann mun frelſa Iſrael/ vt af øllum hans Syndum.

Pſal. 145. B.

Nædugur og Myſkunſamur er Drotteñ/ Þolenmodur og miøg Lijknſamr.

Drottenn er øllum Nædugur/ og hans Myſkunſeme er yfer øllum hans Verkum.

Syrach 2. Cap. B.

Þuiad Drotteñ er Nædugur ꝛ Myſkunſamur/ og fyrergiefur Syndernar/ og hialpar j Neydenne.

Syrach

Syrach 18. Cap. B.

Mannſins Myſkun geingur alleina yfer hans Naunga/ Enn Guds Myſkun geingur yfer alla Verølldena.

Syrach 35. Cap. D.

Huør Gude Þionar med Goodfyſe/ hann er Gude Þægelegur/ og hans Bæn er taka allt vpp j Skyen.

2. Cor. 1. Cap. A.

Bleſſadur ſie Gud/ Fader vors Drottens Jeſu Chriſti huør ad er Fader Myſkunſemdanna/ z Gud allrar Huggunar/ ſa ed oſſ huggar j allre vorre Hrygdan.

Ephes 2. Cap: B.

Enn Gud ſa Audugur er af Myſkun/ fyrer ſijna myklu Elſku/ Þar hann hefur oſſ elſkad/ Þa vier vorum dauder j Syndonum/ hefur hann giørt oſſ lifande med Chriſto/ Þuiad af Nꜳdeñe eru Þier hialpleger ordner.

Titum 3. Cap. B.

Enn Þa birteſt Goodgirnd z Mañ

liufflegleike Guds vors Lauſnara/ Eige fyrer Riettlætes Verkanna ſaker/ ſem vier høfum giørt/ Helldur epter ſinne Myſkunſeme frelſade hann oſſ/ fyrer þa Endurgietningar Laug/ og nyūg Heilags Anda/ huøriūm hann hefur yfergnæfanlega vthellt yfer oſſ/ fyrer Jeſum Chriſtum vorn Lauſnara/ So ad vier Riettlæter fyrer ſialfs hans Næd/ yrdum Erfingiar Eilijfs Lijfs/ epter Voneñe/ Þeſſe Ræda er ſøñ ꝛ truāleg.

1. Pet. 1. Cap. A.

Bleſſadur ſie Gud og Fader vors Drottens Jeſu Chriſti/ ſa oſſ hefur epter ſinne mijkellre Myſkunſeme endurgieted til lifande Vonar/ fyrer Vppriſu Jeſu Chriſti fra Daudanum/ til ofallualltrar oſleckadrar ꝛ ovmſkipteleg rar Arfleifdar a Himnum.

Ad Hebreos 2. Cap. D.

Huadan af hann hlaut fyrer alla Hlute ſijnum Brædrum lijkur ad verda/ Vppa þad/ hann Myſkunſamur yrde/

og Trulyndur Byſkup fyrer Gude/ til ad forlÿka Folkſins Synder.

Syrach 18. Cap. A.

Neyr huad mykel ad Myſkun Drottins er/ Og hann lætur finna ſig Nꜳdugañ af þeim ſem til hans ſnua ſier.

Johel. 2. Cap. C.

So ſeiger nu Drotteñ/ Snued ydur til mÿn af øllu ydar Hiarta/ med Føſtum/ med Grꜳte og Kueine/ Rÿfed ydar Hiørtu enn ecke ydar Klæde/ og ſnued ydur til Drottins ydars Guds/ þui hañ er Goodgiarn/ Myſkunſamur/ Þolenmodur og harla Nꜳdugur/ & ſnart angrar hann þad/ þo hann hirte & ſtraffe.

2. Paral. 30. Cap. B.

Drotteñ ydar Gud hann er Nꜳdugur og Myſkunſamur/ og mun ecke ſnua ſÿnu Auglite fra ydur/ ef þier ſnued ydur til hans.

1. Timoth: 2. Cap. B.

Slÿkt er Gott/ þar til eirnen þacknꜳmt fyrer Gude vorum Hialpara/ ſa ſem vill þad aller Menn hialpeſt/ ⁊ til Vidurkienningar Sañleikſins komeſt.

Þuiad þar er einn Gud/ ⁊ eiñ Medalgangare/ mille Guds og Mannaña/ ſem er Madureñ Chriſtus Jeſus/ huør ſialfañ ſig hefur vtgiefed fyrer alla til Endurlauſnar.

Hebro. 5. Cap. A.

Þuiad vier høfum eige þann Byſkup/ ſem ei kann Sampÿning ad hafa med vorum Breyſkleika/ Helldur ſa ſem freiſtadur er a allañ hætt/ lÿka ſo ſem ad vier/ þo æn Synda.

Fyrer þui lætum oſſ þar ad ganga/ med Hugarhreyſte/ til þeſſ Nædarinnar Stols/ ſo ad vier ødlunſt Myſkunſeme/ og Næd finnum a þeim Tÿma/ nær vi er þurfum Fulltings vid.

Hebreo. 7. Cap. D.

Enn þeſſe (Jeſus) fyrer þui hann eilÿflega blÿfur/ hefur hann oforgeingelegañ Kiennemanſkap/ þar fyrer kann hann og eirneñ ad hialpa eilÿflega/ þm̄ ſem fyrer hann koma til Guds/og lifer æfenlega og bidur fyrer þeim.

Miche. 7. Cap. D.

Drottenn framhelldur ecke ſinne Reide æfenlega/þui hann er Myſkunſamur. Hann mun Myſkuna oſſ aptur ad nyiu/ z nidurtroda vora Miſgiørninga og kaſta øllum vorum Syndum j Hafſins Diup.

2. Macabeor. 12. Cap. F.

Þa køllodu þeir til Drottens/ ſa ed med Vallde ſundurbrytur Ovinanna Styrkleik/og vnnu Stadenn.

Pſal. 107: A.

Og þeir køllodu til Drottins j ſinne Neyd / og hann frelſade þa wt af þeirra Angiſt.

Eſaie 25. Cap. B.

Þuiad hann mun Daudann vpp ſuelgia eilijflega. Og Drottenn Drottenn mun af þurka Taren af allra Andlite Og hann mun j burt taka þa Forſmaan ſijns Folks j øllum Løndum/ Þuiad

Drott

Drottenn hefur þad talad.

Eodem Cap. C.

A þeim Tijmum mun ſagt verda/ Sia þu/ þad er vor Gud/ vppa þañ vier vonum/ og hann mun hialpa oſſ/ þad ſama er Drotteñ/ vier vonum vppa hann/ ſo þad vier gledium oſſ/ og erum glader j hans Hialpræde.

Eſai. 7. Cap. C.

Fyrer þann ſkulld mun Drotteñ ſialfur giefa ydr eitt Teikn. Sia þu/ Ein Jomfru er oliett/ og mun eiñ Son fæda/ og hann mun hun kalla Em̃anuel.

Eſaie 9. Cap. B.

Oſſ er eitt Barn fætt/ einn Sonur er oſſ giefeñ/ huørs Høfdingia Domur ad er a hans Herdum/ og hann heiter vndarlegr/ Ræd/ Kraptur/ Hetia/ eilijfur Fader/ Fridarhøfdinge.

Eſa: 53. Cap. C.

Sannlega þa bar hann vor Krankdæme/ og vorum Hrygdum hlod hann vppa ſig. Enn vier hielldum hann fyr er þann/ ſem plꝏgadur var og af Gude være ſleigenn ⁊ pijndur. Enn fyrer vorra Miſgiørda ſaker er hann ſærdur/ og fyrer vorra Synda ſaker er hann lemſtradur. Hegningen hun liggur a hønū/ vppa þad ad vier høfum Friden̄/ Og fyrer hn̄s Beniar erum vier Heilbrigder ordner. Vier foorū aller villt ſem Sauder. Huør einn þa ræfade ſijna Gøtu/ Enn Drotten̄ lagde allar vorar Synder vppa hann.

Pſal. 9. B.

Og Drotten̄ er Athuarf hins Fatæka/ eitt Athuarf þa aliggr j Neydeñe.

Pſal. 34. D.

Drotten̄ hann er nalægur þeim ſem ſundurknoſader eru j Hiarta/ og hialpar þeim ſem Sorgbitner eru j Huganū.

Sa hinn Riettlæte hlytur margt ad þola/ Eñ Drottenn frelſar hann vt af þui øllu ſaman.

Pſal. 46. A.

Gud hann er vort Athuarf/ og Styr

kur/eiñ Hialpare vti Þm myklu Anaudum ſem yfer oſſ hafa komed.

Pſal. 72. C.

Þuiad hann mun frelſa hinn Fatæka þann ed kallar/og hinn Faræda/ſm̃ønguann Hialparmann hefr,

Apocalip. 21. Cap. A.

Og Drotteñ mun hia hønum byggia/og þeir munu hans Folk vera/ Og Gud ſialfur medur þeim/ mun þeirra Gud vera. Og Gud mun þurka aull Tær af þeirra Augum/ Daudeñ mun eige meir vera/eige Harmur nie Kueinan/Og Hrygd mun ei meir vera/þuiad hid fyrſta er vmlided.

Rom. 8. Cap. F.

Er Gud med oſſ/huør er þa a mote oſſ? Huør ed eige þyrmde ſijnum eigenlegum Syne/ helldur gaf hann wt fyrer oſſ alla/ Huørneñ ſkyllde hann þa eige veita oſſ alla Hlute mz hønum/huør vill nu þa aſaka Guds Vtualda meñ?

Eodem Cap. G.

Gud er ſa ſem Riettlæter/ huør er hn̄ ſem þa fordæmer. Chriſtur er hann ſm̄ daed hefur/ og eirnen ſa ſem vpp aptur er vakeñ/ huør ad er til hægre Handar Gude/og bidur fyrer oſſ.

Huør vill oſſ ſkilia fra Gudz Elſku/ Hørmung edur Motlæte? Ofsokn edur Hungur/? Volad edur Hæſke? Edur Suerd? So ſem ſkrifad er/ Fyrer þig verdum vier deydder allañ Dag/og erum reiknader ſem Sauder til Draps ætlader.

Sennelega berum vier langt af øllu þeſſu/vegna hans er oſſ Elſkade/ Þui ad eg em þeſſ full øruggur/ ad huørke Daude nie Lijf/ Einglar nie Høfding ia Stietter/eda Yferualld/ og eige hid Nalæga nie hid Okomna/ Eige Hæd eda Dypt/nie nockur ønnur Skiepna/ fær oſſ ſkiled fra Guds Kiærleika/huer ad er j Drottne vorum Jeſu Chriſto.

1. Joha. 3. Cap. A.

Siaed/huilijkañ Kiærleika þad Fad

ereñ hefur oſſ audſynt/ Ad vier ſkulum Guds Born kallaſt.

Rom. 8. Cap. C.

Sa ſame Ande ber Vitnisburd mz vorum Anda/ Þad vier erum Guds Syner. Enn fyrſt vier erum Syner/ ſo erũ vier og Erfingiar/ Einkum Guds Erfingiar/ og Samarfar Chriſti/ ef vier lijdum annars med hønum/ Vppa Þad ad vier verdum eirneñ med hønum vpp hafder til Dyrdarennar.

Gala. 4. Cap. A.

Enn med Þui Þier erud Børnen/ Þa hefur Gud ſent Anda ſijns Sonar/ j ydar Hiørtu/ kallande/ Abba/ kiære Fader. So er hier nu eingeñ Þræll meir/ helldur Børn ein. Eñ eru Þad Børn/ Þa eru Þad eirnen Arfar Guds fyrer Chriſtum.

1. Joha. 5. Cap. C.

Þuiad Þad er ſa Trauſtleike/ ſem vier høfum til hans / ad ef vier bidium nockurs epter hans Vilia/ Þa heyr er hann oſs.

2. Corinth. 8. Cap. B:

Þui þier vited Nad Drottins vors Jeſu Chriſti/ Þad/ad þott hann være rÿkur/vard hann þo Voladur ydar vegna/vppa þad/ad þier yrdud fyrer hans Fatækt audugier.

Gala. 3. Cap. C.

Enn Chriſtus hefur leyſt oſſ fra Bøluan Løgmælſins/ þann Tÿd hañ vard Bøluan fyrer oſſ.

Rom. 5. Cap. D.

Lÿka ſem ad Fordæmingen er nu komeñ fyrer eins Mans Synd/ yfer alla Menn/ſo er og komed fyrer eins Riettlæte Lÿfs Riettlæted/yfer alla Menn. Þuiad lÿka ſem fyrer eins Mans Ohlydne eru marger ſyndugier ordner/ ſo verda og fyrer eins Hlydne marger Riettlæter.

1. Cor. 15. Cap. C.

Af þui ad fyrer einn Mann kom Synden/ Og fyrer einn Mann kom

Vppriſa Fram̄lidinna. Þuiad lÿka ſo ſem þeir dou aller fyrer Adam/ ſo verda þeir og aller Lÿfgader fyrer Chriſtum.

Rom. 6. Cap. D.

Verdlaunen Syndareñar er Daudeñ. Enn Guds Giøf er eilÿft Lÿf/ j Drottne vorum Jeſu Chriſto.

Coloſſ. 2. Cap. B.

Þuiad j hønum bygger øll Gnægd Guddomſins Lÿkamlega/ Og þier erud full komner j hønum.

1. Joha. 4. Cap. C.

I þui audbirteſt Kiærleiki Gudz vidur oſſ/ þad Gud ſende ſinn eingietenn Son j Heimenn/ ad vier ſkylldum fyrer hann lifa. Þar jnne er Kiærleikureñ. Eige þad vier elſkudum Gud/ Helldur þad hann elſkade oſſ/og ſende ſiñ Son til Forlÿkunar fyrer vorar Synder.

Þier Aſtſamleger/ Fyrſt þad Gud hefur oſſ ſo elſkad/ þa ſkulum vier einnen elſka oſſ jnbyrdes.

1. Cor. 2. Cap. B.

Eige hefur Auga ſied/og eige Eyra heyrt/og ecke er j Mans Hiarta komed/huad Gud hefr fyrerbwed þeim er hann elſka.

Rom. 8. Cap. D.

Þuiad eg helld þad/ ad Motlæting þeſſara Tÿma/ſie ecke Verd til þeirrar Dyrdar/ſem vid oſſ mun openber verda.

Eſa. 30. Cap. D.

Þar fyrer bidleikar Drotteñ vid/ ad hann ſie ydur Myſkunſamur/ og hefur ſig þui vpp/ad hann ſie ydur Lÿknſamr

Eſaie 59. Cap. A.

Sia þu/ Hønd Drottens er ei ſo ſtutt ordeñ/þad hun kunne eige ad hialpa/ Og hans Eyru eru ei ſo þyck ordeñ/ad hann heyre ecke.

1. Petr. 5. Cap. B

Fyrer þui lÿtelæted ydur vnder Vollduga Guds Hønd/ſo ad hann vpphefie ydur a vitiunar Tÿma. Allre ydar Ahyggiu varped vppa hann/þuiad hañ ber Vmhyggiu fyrer ydur.

Sapi. 6. Cap. B.

Hann hefur bæde giørt þann ſmæ og þann ſtora/ og hann forſorgar øllum eins.

Pſal. 34. B.

Otteſt Drotteñ þier hans Heilager Þuiad þeir ſem hann ottaſt haf a ønguann Breſt.

Pſal. 37. A.

Haf þu þijna Vnadſeind a Drottne/hann mun giefa þier/ huad ſem þitt Hiarta beideſt.

Bifala þu Drottne þinn Veg/ og vona a hann/ Hann mun þui vel til vegar koma.

Eodem E.

Eg var vngur / og er nu gamall orðeñ/ z ecke hef eg nøckurn tijma ſied hiñ Riettferduga vera yfer giefeñ/nie hans Sæde þurfa Mat ad þiggia. Alltijd er hann Myſkunſamur/og lænar giarnan/og hans Sæde mun bleſſad verda.

Pſal. 55. D.

Fleyg þu a Drotteñ þinne Ahyggiu/ og mun hann þier Atuinnu veita/ og ei mun hann hinn Riettlaata æfenlega laata ſkeika.

Prouer. 3. Cap: A.

Haf þu Trauſt a Drottne/ af øllu Hiarta þijnu/ og vona ecke vppa þijna Viſku. Huxa helldur til hans j øllum þijnum Vegum/ og mun hann greida Gøtu þijna.

Prouet. 16. Cap. A.

Bifala Drottne þijnar Giørder/ þa munu þijnar ætlaner Framgang hafa.

Drotteñ giører alla Hlute fyrer ſialfs ſijns ſaker/ Eirnenn hin Ogudræka til jlls Dags. Drambuijſt Hiarta er Drottne andſtyggelegt/ & þad mun ecke ohegnt vera / þo þeir ſieu aller j einu Sambande.

Prouer. 15. Cap. C.

Þar eru margar Raadagiørder j eins Mans Hiarta/ enn Raad Drottins ſtendur ſtødugt.

Eſal. 30. Cap. D.

Drotten̄ er ein̄ Gud Domſins/ ſæler eru aller þeir ſem hans bÿda.

Þu munt eige grꜳta/ hann mun þier Myſkunſamur vera/ nær adþu kallar/ hann mun þier Andſuar giefa jafn ſnart/ og hann heyrer þad.

Luc. 1. Cap. E.

Og hans Myſkunſemd er yfer Kyne til Kyns/ þeim er hann hrædaſt.

Prouer. 20. Cap. C.

Seig ecke ſo/ Eg ſkal launa aptur Illt/ Bÿd helldur Drottens/ hann mun hialpa þier.

Jude 1. Cap. D.

Enn þier mÿner Aaſkſamleger/ vpp bygged ydur yfer ydra allra Heiløguſtu Tru/ fyrer Heilagan̄ Anda/ og bidied/ og vardueited ydur j Guds Kiærleika og vænted þeirrar Myſkunar Drottens vors Jeſu Chriſti til eilÿfs Lÿfs.

Titum 2: Cap. C.

Þuiad Heilſuſamlig Nꜳd Guds er

auglyſt øllum Møñum/ og lærer oſſ/ ꝥ vier ſkulum afneita Ogudlego Athæfe/ og Veralldlegum Girndum/ ꝛ lifa ſparlega/ Riettferduglega ꝛ Gudlega j þeſſum Heime/ Og vakta vppa þa Sælu Von/ og Dyrdarennar Auglyſing/ hins mykla Guds/ og vors Lauſnara Jeſu Chriſti/ ſem ſialfañ ſig hefur giefed vt fyrer oſſ/ Vppa þad/ ad hann endurleyſte oſſ j fra øllu Oriettlæte/ og hreinſade ſier ſialfum Folk til Eignar/ þad Koſtgiæfed være til godra Verka.

Pſal. 32. A.

Sæler eru þeir/ huørium ad Miſgiørdernar eru fyrergiefnar/ og þeir/ huørra Synder ad eru huldar.

Sæll er ſa Madur/ huørium Drotteinn tilreiknar ecke Syndena/ j huørs Anda þad eingeñ Flærd er.

Job 5. Cap. C.

Sæll er ſa Madur ſem Gud leggur Hirting a/ Þar fyrer þa fyrerlijt ecke Hirtingena hins Almattuga/ þui hañ ſærer og græder/hann ſlær/og hans Hønd læknar þad:

Hebre. 12. Cap. A:

Ef þier Tyftunina þoled/ þa mun Gud tia ſig ydur ſem Sonum/ Þui huør Sonur er ſa/ þann ed Fadereñ typtar eige? Enn. Ef ad þier erud an 'Typtan" (Huørrar hiner aller eru Hlutakarar vordner) þa eru þeir hia Børn enn ecke Syner. Nu med þui eirnenn/ vier høfum haft vora Lijkamlega' Fedur til typtunar' Manna/ og þa hrædſt/ ſkylldum vier þa ecke mijklu meir Vndergiefner vera hinum Andlega Fødurnum/ ſo ad vier Lifdum?

Eodem Cap. B:

Og hiner hafa ſeñelega faeina Daga oſſ tyftad/ epter ſijnum Giedþotta/ enn þeſſe til Nytſemdar / So ad vier ødlunſt hans Helgan. Eñ øll Typtan nær hun aliggur/ þa þiker oſſ hun eingeñ Glede/ helldur Hrygd vera/ Eñ eptera mun hun giefa Fridſamlegañ Auøxt Riettxt Riettlætesins/þeim ſem þar fyrer jdk ader eru.

2. Corinth. 4. Cap. D.

Þuiad vor Hrygd / ſem ſtundleg og liett er/ vtuegar eina eilijfa/og yfer allañ Mæta mykla Dyrd/ oſſ/ er ei alijtū a hid ſynelega/ helldur a hid oſynelega. Þuiad huad ſynelegt er þad er ſtundlegt/ eñ huad oſynelegt er/ ꝥ er Eilijft.

Proueb.3. Cap. B.

Þuiad huørn þañ ſem Drotteñ elſkar/ þann hirter hann/ og hefur a hønum Þocknan/ ſo ſem Fader a ſijnu Barne.

2. Corinth. 1. Cap. B.

Þuiad lijka ſo ſem ad yfergnæfa Harmkuælingar Chriſts j oſſ/ So og lijka yfergnæfer vor Huggun fyrer Chriſtum.

1. Cor. 10. Cap. C.

Enn Gud er Trur/ ſa eige vmlijdur þad ydar ſie freiſtad/ framar enn þier formeiged/ Helldur giører hañ þad/ ad Freiſtingen fae þañ einn enda/ ad þier

gieted

ieked vel ſtaded.

Sapi. 3. Cap. A.

Enn Sæler Riettlætra eru j Guds Hende/ og eingen Pijna ſnerter þær. Þo ad þeir hafe margt ad lijda fyrer Møñønum/ þa eru þr þo j viſſre Von/ ad þeir munu alldreige Deyia.

2. Petr. 2. Cap. B.

Drottenn kann þa Gudhræddu wr Freiſtneñe ad frelſa/ Enn hina Ranglætu ad vardueita til Kualaña a Dag Domſins,

Job 36. Cap. A.

Drottenn leyſer Fangana er liggia j Fiøtrunum/ og hann opnar þeim Eyrad til Rædþægne / og ſeiger þeim/ ad þr ſku j burt ſnua ſier fra Ranglætenu.

2. Pet. 3. Cap. B.

Drotteñ hefur Þolenmæde vid oſs/ ꝛ vill ei ad nøckur fortapeſt/ Helldur ad huør Madur ſnue ſier til Yferbotar.

1. Cor. 11. Cap. G.

Enn nær vier Dæmunſt/ þa verdum

vier af Drottne typtader/ Vppa þad ad vier fyrerdæmunſt eige med þeſsum Heime.

Tob. 13. Cap. A.

Hann hefur typtad oſs fyrer ſaker Synda vorra/ Og af ſinne Giæſku hial par hann oſs ad nyiu.

2. Cor. 5. Cap. D.

Enn allt er þad af Gude/ huør oſs forlÿkte vid ſialfann ſig/ fyrer Jeſum Chriſtum/og giefed hefur oſs þad Embætte ſem Forlÿkunena predikar. Þuiad Gud var j Chriſto/og forlÿkte Verølldena vid ſialfan̄ ſig/tilreiknande henne eige ſÿnar Synder/& hefur vppreiſt vor a medal Orded af Forlÿkunen̄e.

Esai. 6. Cap. B.

Heilagur / Heilagur / Heilagur er Drotten̄ Zabaoth/ Øll Lønd eru full hans Dyrdar.

Col. 1. Cap. C.

Þad hefur ſo þacknæmt vered/ ad j hønum ſkyllde øll fylling byggia/og all er Hluter yrdu fyrer hann forlijkter/ til hans ſialfs/ huørt þad er a Jørdu edur a Himnum/ Þar med/ ad hann Friden̄ giørde/ fyrer Bloded a ſijnum Kroſse/ fyrer ſialfan̄ ſig.

1. Per. 2. Cap. D.

Sa ed ſialfur hefur vorar Synder offrad a ſijnum Lijkama/ vppa Trienu/ So ad vier j fra Syndonum deydder/ lifdum Riettlætenu.

1. Pet. 3. Cap. D.

Af þui ad Chriſtur hefur og eitt ſin̄ fyrer vorar Synder lided/ hinn Riettlæte fyrer Ranglæta/ Vppa þad hann fornfærde oſs Gude/ Og er Deyddur epter Holldenu/ enn lifande giørdur epter Andanum.

1. Joh. 1. Cap. C.

Bloded Jeſu Chriſti hans Sonar þad hreinſar oſs af allre Synd.

Eodem Cap. D.

Ef ad vier ſeigium/ Vier høfum ønguа Synd/ þa villum vier ſialfa oſs/

og Sannleikurenn er ecke j oſs. Enn ef vier vidurkiennum vorar Synder/ þa er hann Trur og Riettlætur/ ſo ad hann fyrergiefur oſs vorar Synder/ og hreinſar oſs af øllu Ranglæte. Ef vier ſeigium ad ei ſyndgūſt vier/ þa giørum vier hann ad Liugara/ og hans Ord eru þa ecke j oſs.

1. Joh. 2. Cap: A.

Mijn Sona korn/ Þetta ſkrifa eg ydur/ ſo ad þier ſyndgeſt eige. Og ef ein huør miſgiører/ þa høfum vier Arnadarmanneñ hia Fødurnum Jeſum Chriſtum þann Riettlæta/ og hann ſame er Forlijkū fyrer vorar Synder/ Eñ eige einaſta fyrer vorar/ helldur eirneñ fyrer allar Veralldarennar Synder.

Eodem Cap: B.

Sonakorn mijn/ Eg ſkrifa ydur þ/ ad ydur verda Syndernar fyrergiefnar fyrer hans Nafn.

Rom: 3. Cap. C.

Aller ſaman eru þeir ſyndugier/ og

þeim er ſkortur a þeirre Hroſan ſem þr ættu a Gude ad hafa/ og verda ſo vt af hans Næd/ æn verdſkulldanar Riettlæter/ fyrer þa Endurlauſn ſem vordeñ er fyrer Jeſum Chriſtum/ huørn Gud ſkickade til Forlÿkunar mans fyrer Truna j hans Blode/ til Auÿſingar þeſſ Riettlætis/ ſem fyrer hønum er fullt/ j huøriu hann fyrergiefur Syndernar/ þær ædur eru vmlidnar/ vnder þeirre Gudlegre Þolenmæde/ ſem hann hafde/ þad hann a þeſsum Tÿma avÿſade þad Riettlæte ſem fyrer hønum duger/ Vpp a þad ad hann ſie alleina Riettlætur/ ꝛ giøre þann Riettlætañ/ ſem þar truer a Jeſum Chriſtum.

Rom. 11. Cap. D.

Gud hann luckte alla vnder Vantrunne/ vppa þad ad hann myſkunade øllum.

O huilÿk dypt Audæfanna/ bæde Spekeñar og ſo Guds Vidurkieñingar Huørſu ovmrædeleger eru hans Domar og oſinnanleger hans Veiger? Þui huør hefur þeckt Herrans Sinne? Eda huør hefur hn̄s Rædgiafe vered? Edꝛ huør hefꝛ hm̄ nøckud fyrre giefed/ Þuiad af hønum ꝛ fyrer hañ/ og j hønum eru aller Hluter/ Hønum ſie Heidur og Dyrd ad Eilÿfu Amen.

Galat. 3. Cap. E.

Enn Ritningeñ hefur þad ællt jnne luckt vnder Syndeñe/So ad þad Fyrer heit ſem kiemur fyrer Truna a Jeſum Chriſtum giæfeſt Truødum.

Ephe. 1. Cap. B.

J huørium vier høfum Endurlauſnena/fyrer hans Blod/ſem er Syndanna Fyrergiefning/ epter Rÿkdome hn̄s Rædar/ſem oſſ er gnoglegana vtſkipt/ j alls hættudū Vÿſdome ꝛ Forſialeika.

Eodem Cap. C.

Sa ſem ad er Pantur vorrar Arfleifdar/til vorrar Endurlauſnar/ So ad vier erum ordner hans eigen Eign/ til Lofs hans Dyrdar.

Ephe.

Ephe. 2. Cap. D:

Þuiad fyrer hann høfum vier huør utueggiu Atgang j einum Anda til Fødurſins.

Ephe. 3. Cap. B.

Fyrer huørn vier høfum Diørfung og Atgang j øllu Trauſte/fyrer Truna a hann.

Hebro. 9. Cap. D.

Hann er fyrer ſitt eiged Blod eitt ſin̄ jnngeingen̄ i hid Heilaga/ og fann eilÿfa Endurlauſn.

Eodem Cap. G.

So er Chriſtur einu ſinne offradur til ad taka j burt margra Synder.

1. Cor. 15. Cap. G.

Gude ſieu þacker/ſem oſſ hefur Siguren̄ giefed/fyrer Drottien̄ vorn Jeſum Chriſtum.

1. Teſſal. 1. Cap. D.

Og ad bÿda epter hans Syne af Himnum/huørn hann vppuakte af Dauda / Jheſu/ſa oſſ hefur frelſad af tilkomande Reide.

1. Teſſal. 5. Cap. B.

Þuiad Gud hefur ecke ſett oſſ til Reide/ Nelldur þad vier ſkylldum Nialpræded ødlaſt/ Fyrer vorn Drotten̄ Jeſum Chriſtum/ ſa fyrer oſſ hefur daed/ ſo huørt vier vøkum eda ſofum/ þa ſkulum vier til ſamans med hønum lifa.

Rom. 14. Cap. B.

Þui ef vier lifum þa lifum vier Drottne/ deyiū vier/ þa deyiū vier Drottne. Þar fyrer/ huørt vier lifum eda deyium þa erum vier Drottens.

1. Timoth. 1. Cap. C.

Þuiad þad eru viſſuleg Sanninde/ og Dyrmætt Verdugt Ord/ Þad Chriſtus Jeſus er komenn j þennan̄ Neim/ Synduga Sæluholpna ad giøra.

Johan̄: 1. Cap. C:

Þuiad Løgmaaled er fyrer Moyſen vtgiefed/ enn Naad ꝛ Sannleikur er fyrer Jeſum Chriſtum orden̄.

1. Pet. 1: Cap. D:

Þier erud ecke endurleyſter/med Forgeingelegum Hlutum Gulle eda Silfre Helldur med Dyrmæta Blode Chriſti/ ſo ſem hins ofleckada og ſaklauſa Lambs/huør fyrerhugadur er fyrer Veralldarennar Grunduallañ.

Gala. 1. Cap. A.

Næd ſie med ydur/ꝛ Fridur af Gude Fødur/og vorum Drottne Jeſu Chriſto/ſem ſialfañ ſig hefur vtgiefed/fyrer vorar Synder/ad hann frelſade oſs j fra þeſſare nalægre vondre Verølldu.

2. Theſſa. 2. Cap. D.

Enn ſialfur vor Drottenn Jeſus Chriſtus/og Gud vor Fader/ſa oſſ hefur elſkad/og giefed oſs eilÿfa Huggun/ og gooda Von fyrer Nædena/hann aminne ydar Hiørtu/ og ſtadfeſte ydur j øllum Lærdome/ og goodum Verkum.

Coloſſ. 1. Cap. B.

Sa ad oſſ hefur frelſad af Yferuallde Myrkraña/ꝛ hefur oſs jnnſett j Rÿke ſÿns elſkulega Sonar/ J huærium vier høfum Endurlauſnena/ fyrer hn̄s Blod/ ſm̄ er Syndan̄a Fyeergiefning.

Coloſſ: 2. Cep. B.

Hann hefur ydur eirnenn med hønū lifande giørt/ þann Tÿd þier vorud dauder j Syndum/ og j Yferhwd ydars Hollds/ og hefur oſs fyrergiefed allar vorar Synder/ og affſkafed þa Handſkript/ ſem mote oſs var

Hebre. 10. Cap. D.

Fyrſt vier høfum nu (kiærer Brædur) þad Trauſt til Jn̄gøngu j hid Heilaga/ fyrer Bloded Jeſu/ j huøriu hann tilreidde oſs nyan og lifande Veg/ fyrer Fortiallded/ þad er/ fyrer ſitt Holld/ hafande ſo Magtan Kienneman yfer Guds Hwſe/ Þui lætum oſs þar jnnganga/ med ſannarlegu Hiarta/ j Algiørlegleik Truarinnar.

Eſai. 2. Cap. A.

Komed/ Og lætum oſs fara vppa Fialled Drottens/ til Hwſinz Gudz Jacobs/ ſo þad han̄ kienne oſs ſÿna Vegu og þad vier gøngum j hans Fotſporum.

Luc. 2: Cap. B.

Eige ſkulu þier hrædaſt/ ſiaed/ eg boda ydur mÿkenn Føgnud/ þann er ſkier øllum Lyd/ þui j Dag er ydur Lauſnareñ fæddur/ ſa ad er Chriſtur Drottenn j Borg Dauÿds et ꝛ.

Dyrd ſie Gude j Vpphædum/ ꝛ Fridur a Jørdu/ ꝛ Mønnum goodur Vilie.

Luc. 1. Cap. C.

Ottaſt þu eige Maria / þt þu fanſt Næd hia Gude/ ſia/ þu munt Barn gieta j Kuide þÿnum/ og munt Son fæda/ og hans Nafn ſkallt þu Jheſum kalla/ Hañ mun mÿkell verda/ og kallaſt Sonur hins Hæſta/ Og Gud Drotteñ mun giefa hønum Sæte ſÿns Fødurs Dauÿds/ og hann mun rÿkia yfer Hwſe Jacobs ad eilÿfu/ Hans Rÿkis mun og eingeñ Ende verda.

Eodem Cap. D.

Heilagur Ande mun og koma yfer þig/ og Kraptur hins Hæſta mun vm‑

ſkygg‑

ſkyggia þig/ Af þui ad þad hid Helga ſem af þier mun fædaſt ſkal nefnaſt Sonur Guds.

Eodem Cap. B.

Þui Gude er eckert omøgulegt.

Og þegar j fra Modurkuide mun hañ vpfylldur verda af Heiløgum Anda/ og mørgum af Sonum Iſraels mū hann ſnua til Guds Drottins ſialfra þeirra/ Og hann mun fyrer hønum fara j Anda og Krapte Elie/ ad hann ſnue Hiørtum Fedra til Sonaña/ ⁊ Vantruudum til Kiænſku Riettlætra/ og til bwa ſo Drottne algiort Folk.

Eodem Cap. G.

Og þu Sueirn munt kalladur verda Spamadur hins Hæſta/ Þui þu munt fyrer reña Auglite Drottens/ ad tilbwa hans Vegu/ Og ad giefa hans Folke Skilning Heilſunnar/ til Fyrergiefningar Syndanna/ Fyrer þa Hiartgroona Myſkun Guds vors/ j huørre hann vitiade vor/ vpprunneñ af Hædū/

ad lyſa þeim ſem j Myrkrum og Daudans Skugga ſitia/ til ad greida vorar Fætur a Fridargøtu. Idem.

Bleſſadr ſie Drottenn Gud Iſraels/ Þuiad hann vitiade/ og Frelſan giørde ſijnu Folke. Og hann vppreiſte oſſ Heilſu Horn j Hwſe Þions ſijns Dauids. So ſem hann hefur talad fyrer Munn ſinna Heilagra Spamanna/ þeirra ſem nu eru af Heimenum. Hann frelſade oſs j fra Ovinum vorum/ og af Hende allra þeirra ſem oſs høtudu. Hann giørde og Myſkunſemd vid Fedur vora/ og minnteſt a ſinn Heilaga Sattmæla/ Og a þad Sære er hann ſoor Fødur vorum Abraham/ ad hann giæfe oſſ þad/ ad vier leyſter af Hende vorra Ovina/ þionudum hønum an Otta/ j Heilagleik og Riettlæte fyrer hønum ſialfum alla Daga vora.

Eſaie 12. Cap. B.

Þacke þier Drottne/ Prediked hans

Nafn/ giøred kunna a medal Folkſins hans Giørninga/ Kunngiøred huørſu Vegſamlegt ad er hans Nafn.

Eodem Cap. A.

Þier munud med Fagnade Vatned vpp auſa wr Nialprædeſins Brunne.

Lof ſynged Drottne/ þuiad hann hefur audſynt ſig Dyrdlegann/ Þad ſie Heimenum kunnugt j øllum Løndum.

Syng Lof og vert glød þu ſem jnne bygger j Zion/ Þuiad Iſrael hin̄ Neilage er mÿkell hia þier.

J Bøn Syrach 50. D.

Gledied ydur af Mÿſkun Guds/ og ſkam̄eſt ydar ei j hans Lofgiørd.

Sophonie 3. Cap. A.

Drotten̄ er a millum þeirra/ hn̄ kienner riett/ og giører ecke neitt rangt.

Syrach 38. Cap. B.

Son minn/ Fyrerlÿt þig ecke þa þu ert ſiukur/ Bid þu helldur Drotten̄/ þa mun hann lækna þig.

Hoſe. 6. Cap. B.

Komed/ Vier vilium aptur til Drottins/ þui hann hefur j ſundur ſlited oſſ/ hann ſkal og lækna oſſ aptur/ Hañ hefur ſleiged oſſ/ hann ſkal og græda oſſ.

Pſal. 147. A.

Hann læknar ſundurknoſada j Hiørtum/ og bindur vm þeirra Smarinde.

Matth. 1. Cap. D.

Maria mun Son fæda/ ꝛ hñs Nafn ſkalltu Jeſus kalla/ Þuiad hañ mun frelſa ſitt Folk af þeirra Syndum.

Matth. 4. Cap. D.

Jeſus foor ꝛ vm allt Galileam/ kiennande j þeirra Samkundu hwſum/ og predikade Euangelium Rÿkeſins/ ꝛ læknade øll Sottarfelle og Krankdæme mz Folkenu.

Luc. 6. Cap. C.

Og allur Lydur ſokte til/ hønum ad na/ Þuiad Kraptur gieck vt fra hønū/ og hann Læknade þa alla.

Mat. 9. Cap. C. ꝛ Mar. 5. Cap. D.

Herrann huggade Kuinnuna þa ſem

Blodfall hafde haft/ og ſagde/ Vert glød mijn Dotter/ Þijn Trua giørde þig heila/ Far j Fride/ og vert heil af þinne Plœgu:.

Matth. 8. Cap. B.

Til Hundrads Høfdingians ſagde Jeſus/ Gäck hiedan / Verde þier epter þui ſem þu truder.

Matth. 9. Cap. A.

Þa Jeſus leit þeirra Tru/ſagde hñ til þeſſ Siuka/ Vertu Hughrauſtur Sonur/ þijnar Synder eru þier fyrergiefnar.

Luc. 7. Cap. G.

Til Simonar Phariſeara ſagde Chriſtus/vm þa Berſyndugu Kuiñuna Henne fyrergiefaſt margar Synder/ þuiad hun elſtade Mijkit. Og hañ ſagde til hennar/ Þijn Trua giørde þig holpna/ Far j Fride.

Matth. 15. Cap. C.

Canuerſkre Kuiñuñe ſuarade Jeſus Þu Kona/ mijkel er þijn Trua/ Verde þier ſo ſem þu villt. Og a þeirre ſømu Stuudu vard hennar Dottr; heilbrigd.

Mar. 5.• Cap. D.

Til Samkundu Høfdingians þa ſagde hann/ Ottaſt þu eige/ Tru þu helldur.

Joh. 11. Cap. E.

Til Martha ſagde Jeſus/ Sagda eg þier ecke/ad ef þu tryder/þa munder þu ſia Guds Dyrd.

Mar. 9: Cap. D.

Til þeſſ Tunglſiuka ſagde Jeſus/ Ef þu giæter truad/ þui Truudum er allt møgulegt.

Matth. 9. Cap. D:

Jeſus ſagde til þeirra Blindu/ True þid ad eg kunne ad giøra þetta? Þeir ſøgdu til hans/ ad vÿſu Lauardr. Þa ſnart hann þierra Augu/ og ſagde/ Verde yckur epter Tru yckar.

Matth. 16. Cap: B.

Læreſueinana avÿtade Jeſus vegna Vantruar ſeigande/ Þier lÿteltruader/

huar fyrer huxe þier vm þad/ þo þier hafed ei Brauden med ydur haft?

Joh. 8. Cap. A.

Jeſus ſagde til Konunnar ſem j Hordome var gripeñ/ Kona/ huar eru þeir ſem þig aklaga? Hefur nockur Fordæmt þig? Enn hun ſagde/ Herra/ Eingeñ/ Jeſus ſagde henne þa. Eige mū eg fordæma þig helldur/ gack hiedan/ og ſyndga nu ecke aptur hiedan af.

Mar. 5. Cap. B.

Þeim Diøfulooda ſagde Jeſus/ Far þu j þitt Hws/ til þinna/ og kunngiør þeim huad mÿked er Drotteñ giørde þier/ z huørſu Lÿknſamr ad hañ var þier.

Luc. 23. Cap. F.

Ræningiañ huggade Chriſtur/ og ſagde/ Sannlega ſeige eg þier/ j Dag ſkalltu vera med mier j Paradÿs.

Luc. 19. Cap. A.

Til Zacheū Tollheimtu maña Foringia ſagde Jeſus/ Stÿg þu med ſkyndinge ofan/ Þuiad j dag byriar mier ad vera j þÿnu Hwſe.

Matth. 9. Cap. A.

Og þa hann ſa Mattheum ſitia j Tollbwdenne/ ſagde hann til hans/ Fylg þu mier epter.

Luc. 15. Cap. E.

Med Dæme þeſſ Fortapada Sonarens beuÿſar Chriſtus ſÿns Fødurs Vinættu/ Kiærleika ꝛ Myſkun vid oſſ/ þar hann ſeiger/ Og er hann var enn langt j burt þadan/ leit hann Fader hans/ og ſa aumur a hønum/ hliop ad og fiell vm Hals hønum/ og kyſte hann.

Marc. 6. Cap. E.

Þa Jeſus gieck fram̄ og ſa margt Folk/ þa vorkynnte hann þui/ Þuiad þeir voru ſem adrer Sauder er ønguan Hirder hafa/ Og hann tok til ad kienna þeim margt.

Eodem Cap. G.

Og þeir ſau han̄ ganganda a Sionum/ ætludu þeir Skrymſl vera munde og kølludu vpp/ þuiad þeir ſæu han̄ all er/ og vrdu ottaſlegner. Enn ſtrax þa talade hann vid þa/ og ſagde til þeirra/ Vered ohrædder/ eg em hañ otteſt eige.

Pſal. 18. B.

Og hann leidde mig vt a vÿdann Vøll/ Hañ leidde mig burt þadañ/ þui hann hafde goodañ Vilia til mÿn.

Pſal: 37. E.

Af Drottne mun greidaſt þeſſ Mans Gangur/ og hann hefur mykla Þocknan a hans Veige.

Eſa. 53. Cap. D.

Þa hann vard ſtraffadur og pÿndur/ vpplauk hann eige ſÿnum Muñe.

1. Timoth. 2. Cap. B.

Þuilykt er gott/ þar til einneñ þacknæmt fyrer Gude vorum Hialpara/ ſa ſem vill/ þad aller Menn hialpeſt/ & til vidurkienningar Sannleikſins komeſt.

Miche. 7. Cap. D.

Hann fram̃helldur ecke ſinne Reide æfenlega/ þui hañ er Myſkunſamr.

2. Samuel. 14. Cap. C.

Gud vill ecke taka Lijfed j burtu/hell dur huxar hañ/ad ſa tapeſt ei med øllu/ er miſ giørde.

Matth. 18. Cap. B.

So er eige Vilie fyrer Fødr ydrum ſem a Himnum er/ ad einn af þeſsum Veſalingum fyerfareſt.

Matth. 23. Cap. D.

Jeruſalem Jeruſalem / Þu ſem aflijfar Spameñena/og gryter þa ſem til þijn eru ſender/ Huørſu opt hef eg viliad ſaman ſafna Sonum þijnum/lijka ſem ad Hæna ſafnar Vngum ſijnum vnder Vænge ſier/ Og þier hafed ecke viliad?

Rom. 12. Cap. A.

Hegdid ydur ecke epter þeſsum Heime/ Helldur giøred ydur vmſkiptelega/ med Endurnyungu ydars Hugſkots/ ſo ad þier meiged ~~reyna~~ huør ad ſie godur þægur og algiørdur Guds Vilie.

Ezechielis 18. Cap. G.

Eg hefe eige neina Villd a þeſſ

Dauda ſem deyr (ſeiger Drotteñ) þar fyrer ſnued ydur/ og ſkulu þier lifa.

Ezechie. 24. Cap. D.

Þinn Ohreinleike er ſo ofhardnadur/ ad þo eg villde enn giøra þig hreinañ/ þa villtu þo ecke læta hreinſa þig/ af þijnum Ohreinleika.

Joh.. 6. Cap. E.

Þetta er Fødurſins Vilie þeſſ ſem mig ſende/ Ad eg glate ønguum af øllū þm̄ ſem hann gaf mier/ helldur ſkal eg vppuekia hann a effſta Deige. Enn þad er mijns Fødurs Vilie þeſſ mig ſende/ ad huør ſa ſem Soneñ ſier/ og truer a hann / hafe eilijft Lijf. Og eg mun vppuekia hann a effſta Deige.

Joh. 17. Cap. D.

Fader/ huøria er þu gafſt mier/ vil eg/ ad huar ſem eg er/ þa ſie þeir medur mier/ ſo þeir ſiae mijna Dyrd þa þu gafſt mier.

Matth. 8. A.

Herra/ Ef þu villt/ gietur þu mig

hreinſad. Og Jeſus vtriette Høndena/ ſnart hañ/ z ſagde/ Eg vil/ vertu hreiñ

Luc. 18: Cap. G

Jeſus ſagde til þeſſ Blinda/ Huad villtu ad eg giøre þier? Hann ſagde/ Herra/ þad eg mætte ſia. Jeſus ſagde til hans/ Vert Skygn/ þijn Trua giørde þig holpeñ.

Pſalm. 51 Cap. C.

Giør þu vel vid Sion / epter þinne Goodfyſe/ Vppbygg þu Mwrveggena Jeruſælem.

Pſalm. 73. D.

Þo blijf eg ſamt med jafnade hia þiet/ þuiad þu ſtydur mig vid þijna hægre Hønd/ þu leider mig eprer þijnu Ræde og medtekur mig endelega til æru.

Eſaie 1. Cap. E.

Þo ad ydar Synder ſie blodraudar þa ſkulu þær ſniohuitar verda/ z þo þær ſie Blodriſa / þa ſkulu þær þo verda huijtar ſem Vll.

Epter þylgia nockur Dæme wt af Heilagre Ritningu/ huørſu Næduglega Gud hefur ſijna alla Tijma huggad.

Gene. 12. 15. 17. 18.

Abraham gieck vt af Lande Haran ſinne Foſturjørdu. Enn Gud var med hønum/ frelſte hann/ og huggade hañ.

Gen. 19. Cap.

Þa Gud villde Vmturna Sodoma ⁊ Gomorrhã/ þa frelſte hann Loth med ſijnu Hwſe þar fra

Gen. 23. Cap.

Jacob huggar hann ⁊ hughreyſter/ þa hann flwde fyrer Auglite ſijns Broddurs Eſau.

Gen. 41. Cap.

Motgang Joſephs ſnere Gud til meſtu Velgeingne j Egiptalande.

Joſue 1. Cap. A:

Joſua hughreyſte hann med þeſſum Ordum/ Eige vil eg yfergiefa þig/ og ecke helldur vijkia fra þier.

Ero/

Exodi 3. Cap. A. + B.

Moyſi birteſt hann Huggunarſamlegur j Madian/ þa hann hiellt Saudum ſijnum til Haglendes.

3. Reg. 17. Cap. A. + 19. Cap. A.

Gud fødde Eliam j xl. Daga a Eydemørku/ og var med hønum þa hn̄ flwde fyrer Hootønum Jezabel.

4. Reg. 19. Cap.

Ezechiam huggade hañ/ þa hn̄ vard offſoktꝛ af ꝥm grim̄a Señacherib.

Job 3. Cap.

Tobiam og Saram huggade hañ a Bæn ſinne.

Judith 10. Cap.

Gydingana huggade hann daſamlega j Bethulia/ þa þeir vrdu offſokter af Holofernes.

Daniel 3. Cap. F.

Þa þria Sueina verndade hann daſamlega fyrer ſinn Eingel j þeim breñanda Eldds Ofne.

Dan. 6. Cap. E.

Þa Daniel vard kaſtadur j Leona grøfena/ hefur Gud ſent ſinn Eingel ad hann hiellde til ſamans Leonanna Kuerkum.

J Hiſtoriu Daniel af Suſõñu G:

Suſanna vard fra Skøm̃ og Dauda frelſud.

Actorum 2. Cap. A.

Poſtularner vrdu med Heiløgũ Anda Hughreyſter.

Actor. 16. Cap. B.

Pæll vard fyrer Sion huggadur.

Apoc. 1. Cap. B.

Johannes vard huggadur j Eynne Pathmos.

Actor. 12. Cap. B.

Petrum frelſade hann af Myrkuaſtofunne.

Luc. 1. Cap.

Item þa hefur hann Annam Zacharias Joſeph og alla adra huggad og Endurleyſt.

1. Cor. 12. Cap. A.

Einn hinn ſame Gud er/ ſem verkar alla Hlute j øllum.

Hebre. 13. Cap. A.

Jeſus Chriſtus j Giær ꝛ j Dag/ og er ſialfur hinn ſame a ð Eilijfu.

1. Cor. 1. Cap. B.

So og lijka yfergnæfer vor Huggũ fyrer Chriſtum.

Hebre. 1. Cap. A.

Huør hellſt (med þui hann er Liome hans Dyrdar og Mynd hans Stadfeſtu) ad ber alla Hlute med Orde ſijns Kraptar/ og giører Hreinſan vorra Synda/ fyrer ſig ſialfan̄/ ꝛ ſette ſig til hægre Handar Tignen̄e a Hædum.

Rom. 8. Cap. G.

Huør vill nu þa aſaka Guds Vtvalda Men̄? Gud er ſa ſem Riettlæter/ huør er hann ſem þa fordæmer? Chriſtur er hann ſem daed hefur/ og eirnen̄ ſa ſem vpp aptur er vaken̄/ huør ad er til hægre Handar Gude/ ꝛ bidur fyrer oſſ.

Syrach 8. Cap. A.

Huør kann hans myklu Mackt ad mæla? Huør kann hans myklu Myſkun ad wtſkyra.

Joh. 20. Cap. G.

Enn þetta er þui ſkrifad/ad þier trued/þad Jeſus ſie Chriſtur Guds Sönur/og ad þier fyrer þa Tru/ hefdud Lijf j hans Nafne.

Eſa. 53. Cap. E.

Hann hefur margra Synder bored/ ꝛ heſt fyrer Yfertrodſlu Mønnũ beded.

Bæn Jeſu Chriſti fyrer øllum Truudum Johañes 17. Capitula A.

FAder/Stunden er komen/ad þu auglyſer Son þinn/ſo ad þiñ Sonꝛ auglyſe og þig. So ſem þu gafſt hønum Yferualld alls Hollds/ad hann giefe þeim øllum er þu gafſt hañ eilijft Lijf. Enn þad er eilijft Lijf/ad þeir jate þig einañ og ſannañ Gud vera/ ꝛ þann þu Vtſender Jeſum Chriſt. Eg auglyſte þig a Jørdu/ꝛ fullkomnade þad Verk er þu fieckſt mier ad giøra/ Og nu aug lyſ þu mig Fader hia ſialfum þier/ med ur þeirre Dyrd er eg hafda hia þier/ adur enn Heimurenn var.

Eg hefe openberad Nafn þitt fyrer Mønnønum/ þeim er þu gafſt mier af Heimenum/ Þeir voru þijner/ og þu gafſt mier þa. Og þeir geymdu þijn Ord. Nu vita þeir/ ad allt huad þu gafſt mier/ ſie af þier/ Þui þau Ord/ er þu gafſt mier/ þa gaf eg þeim/ og þeir hafa þau medteked/ og ſannlega vidurkient/ þad eg em af þier vtgeingenn/ og þeir trua þui ad þu ſender mig.

Eg bid fyrer þeim/ Eige bid eg fyrer Heimenum/ helldur fyrer þeim/ huøria þu gafſt mier/ þui þeir eru þijner. Allt huad mitt er þad er þitt/ og huad þitt er/ þad er mitt/ og j þeim er eg auglyſtur. Og eige em eg nu meir j Heimenum/ enn þeir eru j Heimenum/ Og eg kiem til þijn/ Heilage Fader/ geym þa j þijnu Nafne/ huøria þu gafſt mier/

er/ ad þeir ſieu eitt ſo ſem vid. Medan eg var hia þeim j Heimenum/ þa geymda eg þa j þijnu Nafne/ og huøria þu gafſt mier/ þa vardueitte eg/ og eingeñ af þeim er glatadur/ nema ſa einn Glatanar Sonur/ ſo ad Ritningenn vppfylldeſt.

Enn eg kiem nu til þijn/ Og þetta tala eg j Heimenum/ ſo ad þeir hafe minn fullañ Føgnud med ſialfum ſier. Eg gaf þeim þijn Ord/ og Heimurenn hatar þa/ þuiad þeir eru eige af Heimenum/ lijka ſem þad/ ad eg er ei af Heimenum. Eg bid eige/ ad þu taker þa af Heimenum/ helldur ad þu geymer þa fra Illu/ Þeir eru eige af Heimenum/ ſo ſem ad eg er ei af Heimenum. Helga þu þa j þijnum Sannleik/ Þijn Ord eru Sannleikur. Lijka ſem þu ſender mig j Heimeñ/ ſo ſende eg þa j Heimeñ/ Fyrer þa helga eg ſialfan mig/ ſo ad þr ſie og Helgader j Sannleikanum.

Eg bid þig ei einaſta fyrer þeim/ hell

dur og jafnuel fyrer þeim ſem trua munu a mig/ fyrer þetta Ord/ ſo ad þeir ſie aller eitt / ſo ſem þu Fader ert medur mier/ og eg medur þier/ ad þeir ſie ⁊ eitt medur ockur/ ſo ad Heimureñ true þad þu ſender mig. Og þa Dyrd ſem þu gafſt mier/ þa gaf eg þeim/ ad þeir ſie og eitt/ ſo ſem ad vier erum eitt/ Eg med þeim ⁊ þu med mier/ ſo ad þeir ſieu fullkomner j eitt/ og þad ad Heimureñ kienne/ ad þu ſender mig/ og þad þu elſker þa/ ſo ſem þu elſkader mig.

Fader/ Huøria er þu gafſt mier/ vil eg/ og huar ſem eg er/ þa ſieu þeir medur mier/ ſo þeir ſiae mijna Dyrd þa þu gafſt mier/ Þuiad þu elſkader mig fyrr enn Heimureñ var ſkapadur.

Riettuijſe Fader/ Heimurenn kienner þig eige/ enn eg kienne þig/ og þeſser kienna þad þu ſender mig/ ⁊ þitt Nafn giørda eg þm̃ kuñugt/ ⁊ eg vil giøra þm ꝥ kuñugt ſo ad ſu Aſtſemd / med huerre þu elſkader mig/ ſie j þm̃/ ⁊ eg medꝛ þm̃.

Pare

2. Paralipom. 16. Cap. B. ✝ E.

Spamadureñ Hanani kom til Aſſa Juda Kongs/og ſagde til hans/Søkū þeſſ ad þu ſetter þitt Trauſt til Kongſins af Syrlande/ eñ treyſter ecke vpp a Drotteñ þinn Gud/ Þar fyrer er Kongſins Herlid af Syria ſlopped wr þinne Hende. Eda voru ecke þeir hiner blalenſku/og þeir af Lybia einn ofur mæta mÿkell Mañfiølde/med Vøgnum ꝛ Riddaralide? Þo gaf Drottenn þa j þÿnar Hendur/þuiad þu ſetter þitt Trauſt a hann. Þui Augu Drottins ſia alla Jørdena/ og hann ſtyrker þa ſem ad trua a hann af øllu Hiarta. Fauÿſlega giørder þu/ Þar fyrer munt þu hiedan j fra hafa Ofrid.

Bæn Aſſa Juda Konungs.

2. Paral. 14. Cap. C.

So bad Aſſa Kongur af øllu Hiarta til Drottens/nær Serach af Blalande dro vt j mote hønum med tiuſiñum Hundrad þuſund Strÿdsmaña/og þriu hundrud Vagna.

Drottenn / eingeñ er miſmunur fyrer þier/ ad hialpa mørgum/ edur þeim ſm̄ Magtarlauſer eru. Hialpa oſſ Drotteñ vor Gud/ þui vier vonū a þig / ꝛ vier erum komner i þÿnu Nafne mote þeſſum ſtora Mannfiølfa/ Drottenn vor Gud/ Eingeñ Manna ma ſier nøckud j mote þier.

Amiñing Azarie Sonar Obed a Styrialldar og Hörmungar Tÿma.

2. Paral. 15. Cap: A. B.

Drotteñ er med ydur/ Þuiad þier er ud med hønum/ Og þa þier leited ad hønum/ lætur hann ydur finna ſig. Enn ef þier yfergiefed hann/ þa mun hann yfergiefa ydur.

Þar ſkulu lÿda marger Dagar j Iſrael/ ad þar mun eingenn ſannur Gud vera/ eingeñ Preſtur ſa ſem kienner/ og eckert Løgmæl/ Og þa þeir ſnua ſier j ſiñe Neyd til Drottens Guds Iſraels/ og leita ad hønum/ þa mun hann læta ſig finna. Og a þeim Tÿma ſkal þeim ecke vegna vel/ ſem ad ganga vt ⁊ jnn/ Þui þar ſkal verda ein ſtor mÿkel Nørmung yfer øllum þeim ſem bwa a Jørdunne. Þui eitt Folk ſkal beriaſt j mot ødru/ ⁊ einu Stadur j mot ødrum/ Þui Gud ſkal ſkielfa þa med allſkyns Angiſt/ enn þier ſkulud vera med einu goodu Giede/ ⁊ taked ecke ydar Hendr þar fra þui ydar Giørningur hefur ſÿn Laun.

Enn ſem Kongurenn heyrde þeſſe Ord þa ſtyrkteſt hann.

Baan Judith þa hun villde höggua af Höfud Holofernes.

Judith 9. Cap. A.

Drotteñ Gud mÿns Fødurs Simeons/ huøriun þu gafſt Suerded til ad ſtraffa Heidingiana/ ſem Jonfruñe høfdu naudgad og hana ſkam̃ad/ Og þu þar j mot lieſt Fangadar og Herteknar verda þeirra Kuinnur og Dætur/ af þÿnum Þienørum/ ſem Vandlættu þinne Vandlætingu/ Hialpa þu mier fatækre

Eckiu/Drotten̄ minn Gud/þui øll Hialp ſem fordum Daga/ og þar epter er ſkied/hana hefur þu veitt/ Og huad þu villt/ þad hlytur ad ſkie. Þuiad nær ed þu villt hialpa þa bregſt þad ecke/⁊ þu veiſt þad vel huørnen̄ þu ſkuler Ovinena ſtraffa. Lijt þu nu yfer Herlid þeirra Aſſyrijs/ſo ſem þu Fordumtijd leitſt til Hers þeirra Egiptſku/þa þeir run̄u epter þijnum Þienørum/ med nykellre Makt/ og treyſtu vppa ſijna Vagna/ Riddara og Herlid. Enn þa þu leitſt til þeirra/þa vrdu þeir hrædder/⁊ Diuped ſlo þeim nidur/ og Vatned dreckte þeim. Leat nu ſo ſkie og þeſsa/ Drotten̄/ þeir ſem treyſta vppa ſijna Magt/ Vagna/Spiot og Skot/ og þeckia þig ecke/ og huxa ecke ad þu Drottenn vor Gud/ert ſa ſm̄ hialpar j Bardaganum fra Vpphafe/og med riettu kallaſt Drotten̄. Vtriettu þinn Armlegg ſo ſem Fordum/⁊ ſundurſla Ovinena med þinne Magt/ ad þeir fyrerfareſt fyrer þijna na Reide/ Þeir ſem hrooſa ſier/ ad þeir ſkule nidur briota þinn Helgedom/ og ſaurga Tialldbwd þÿns Nafus/ ꝫ vm koll kaſta þÿnu Alltare med ſÿnu Suerde. Straffa þeirra Drambſeme med þeirra eigen Suerdum/ ad hann verde veiddur med ſialfs hans Augum/ þa hañ ſier mig/ ꝫ verde prettadur/ med mÿnum vinſamlegum Ordum. Gief mier Stødugleika/ ad eg ecke hrædeſt hann nie hans Vellde/ Helldur ad eg giete nidur ſleiged hann/ þad ſkal vera Prÿs þÿnu Nafne/ ad ein Kuinua hefur lagt hann vid Velle. Þui þu Drotteñ kant ad giefa Siguruiñing/ fyrer vtan Folkzfiølda/ og þu hefur ecke Lyſt a Styrkleika Heſtſins. Þeir Drambſømu þocknuduſt þier enn nu alldrei/ enn alltÿd hefur þu haft Þocknan a Bæn þeirra ſem eru aumer og Lÿtelæter.

Drotteñ Gud Himnaña/ þu ſem ſkapad hefur Vøtneñ/ og ert einn Drotteñ allra Hluta/ heyr mÿna Bæn Fatæk

þeir
/ og
vm
Suer
med
erde
/ þa
mÿ
mier
ann
giete
rÿs
lagt
ant
olkz
klei
ckn-
hef
ſem

ſka
ott-
tæk
ar /

---

rar/ eg ſem treyſte alleina vppa þÿna Mÿſkunſemd. Minſtu Drotteñ a þinn Sattmaala/og gief mier Ord j Munn/ huad eg ſkal tala og huxa/ ⁊ gief mier Lucku þar til/ſo ad þitt Nws meige ſtanda/⁊ aller Heidingiar meige formerkia ad þu ert Gud/⁊ eingeñ aññar eñ þu.

Bæn Ezechie Konungs j giegn Señacherib
4. Regum 19. Cap. C.

Drotteñ Gud Jſraels/ huór ad ſitur yfer Cherubim/þu ert eiñ Gud yfer óllũ Kongarÿkium a Jórduñe/ Þu ſkapader Himen og Jórd. Drotteñ hneig þu þÿn Eyru/og heyr/ Læt vpp þÿn Augu/og ſia/og heyr Senacheribs Ord/ſem hann ſende hingad/ ad hæda þann lifanda Gud. Enn ſatt er þad Drotteñ/ad Aſſyria Kongar hafa dreped Heidingia mz Suerde/og eytt þeirra Lónd/ hafa og kaſtad þeirra Gudum j Elld/ þuiad ꝥ voru ecke Guder/ helldur Handauerk Manna Stockar og Steinar/ og þui hafa þeir forerkomed þeim. Eñ nu Drotteñ vor Gud/hialpa þu oſſ fra hans

Hende/ ſo ad öll Kongarijke a Jördun̄e meige vita/ ad þu Drottenn ert Gud alleina.

Bæn Joſaphat j mote ſijnum Ovinum.

2. Paralip. 20. Cap.

Drottenn vorra Fedra Gud/ ert þu ecke Gud j Himnenum/ og Drotten̄ j öllum Heidingia Kongarijkium? Og j þinne Hende er Makten og Styrkleiken̄/ og þar er eingen̄ ſem kann ad ſtanda j mote þier. Eingen̄ Kraptr er med oſſ/ a mote ſo ſtorum Man̄fiölda/ ſem nu kiemr a mote oſſ. Vier vitum ecke huad vier ſkulum giöra/ helldur ren̄um vier Augū vorum til þijn. Og allur Juda ſtod fyrer Drottne/ med þeirra Sonum Kuinnum og Börnum:

Aminning Jehaſiel Sonar Zacharie.

2. Paralip. 20. Cap. C

Þier ſkulud ecke hrædaſt nie ottaſt þn̄ en̄ mykla Man̄fiölda/ þuiad þier berieſt ecke/ helldur Drottenn.

Aminning Joſaphat til Folkſins.

2. Paralip. 20.

Heyred mig þier af Juda/ og þier Innbyggiarar af Jeruſalem/ Trued a

Drotteñ ydar Gud / ſo meige þier verd ohrædder / og trued hans Spamöñum / þa ſkal ydur allt vel luckaſt.

Amiñing Jude Machabei til Folkſins

1. Macha. 3. Cap. C.

Þa for Judas j mote hönum med eiñ lijteñ Flock Manna. Og er þeir ſau Ovinena / þa ſögdu þeir / Vier erum fæer og þar med erum vier Vanmegna af Föſtu / huörnenn gietum vier bareſt vid ſo Megtugañ og mijkeñ Fiölda? Eñ Judas ſagde / Vel ma þad ſkie / ad faer giete ſigrad marga / Þuiad Gud kann ſo vel ad giefa Sigur fyrer fa ſo ſem fyrer marga / þuiad Sigureñ kiemur af Himnum / og ei fæſt hann med mijklum Mañfiölda. Þeir treyſta vppa ſijna mykla Magt / og vilia deyda oſſ / og ræna vorum Kuiñum og Börnum / enn vier neydumſt til ad veria oſſ / og ad beriaſt fyrer voru Lijfe og Lögmæle / Þar fyrer miñ Gud / af ma þa fyrer vorū Augum / Þier ſkulud ei þa hrædaſt. Þa hañ hafde þetta talad / fiell hañ yfer Fiandmeñina ædur eñ þa varde / og ſlo Seron og hans Folk a Flotta.

FINIS.